

Til lovforslag nr. L 152. Betænkning afgivet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 17. maj 2002

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love

(Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsudbegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.)

[af integrationsministeren (Bertel Haarder)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 5 ændringsforslag til lovforslaget. Integrationsministeren har stillet ændringsforslag nr. 3-5, og Socialdemokratiets medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1 og 2.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 28. februar 2002 og var til 1. behandling den 21. marts 2002. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 6 møder.

Den 9. april 2002 fik udvalget ved integrationsministeren og dennes embedsmænd en teknisk gennemgang af lovforslaget.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og integrationsministeren sendte den 15. februar 2002 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 283. Integrationsministeren har i flere omgange oversendt høringssvar til udvalget. Den 17. april 2002 sendte integrationsministeren et notat til udvalget om de modtagne høringssvar. Den 24. april 2002

sendte integrationsministeren et høringsnotat om UNHCR's høringssvar.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

Adoption & Samfund,
Advokatfirmaet Helge Nørrung,
Advokatrådet,
Dansk Arbejdsgiverforening,
Dansk Flygtningshjælp,
Dansk Kvindesamfund,
Dansk Ungdoms Fællesråd,
Landsforeningen af Danske Flygtningevenner,
Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske,
Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre,
Flemming Schultze, Holte,
Smidt & Wilken og
The Voice for Asylum.

Integrationsministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget.

Deputationer

Endvidere har følgende mundtligt over for udvalget redegjort for deres holdning til lovforslaget:

Advokatfirmaet Helge Nørrung,

Dansk Flygtningehjælp,
Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske,
Rehabiliterings- og Forskningscentret for Tor-
turofre,
Smidt & Wilken og
Ægteskab uden grænser.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 114 spørgsmål til integrationsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til integrationsministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen. Desuden er nogle af Retsudvalgets spørgsmål til integrationsministeren og dennes svar herpå parallelomdelt på lovforslaget og optrykt som bilag 3 til betænkningen.

Endvidere er to notater fra integrationsministeren optrykt som bilag 4 til betænkningen, mens aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om lovforslaget er optrykt som bilag 5 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af integrationsministeren stillede ændringsforslag og vil stemme imod de af et mindretal under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker i den anledning følgende:

Ved folketingsvalget den 20. november 2001 gav vælgerne klart flertalsmandat til partierne Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. Den massive opbakning var blandt andet resultatet af, at de tre partier – både hver især og samlet – havde ført en valgkamp med stramninger og ændringer i udlændingepolitikken som et centralt tema.

I den politiske debat om det af regeringen den 17. januar 2002 fremlagte notat »En ny udlændingepolitik«, der til dels er udmøntet i det den 28. februar 2002 fremsatte »Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love« (L 152), har Dansk Folkeparti ønsket at indgå i dialog og forhandling med regeringen med henblik på at forbedre og forstærke lovforslagets virkninger på en række punkter

samt at opnå en aftale om andre elementer, der også berører udlændingeområdet.

Dansk Folkeparti deler regeringens opfattelse af, at de skærpede regler for opnåelse af permanent opholdstilladelse (7 år i stedet for 3 år) og stramning af betingelserne for familiesammenføring (forhøjelse af alderskravet fra 18 år til 24 år), der følger af lovforslaget, samt de lavere sociale ydelser, der følger af lovforslag nr. L 126, samlet har en indvirkning på tilstrømningen af flygtninge og familiesammenførte til Danmark.

Dansk Folkeparti har sammen med regeringen aftalt nye retningslinjer for integrationsministerens udarbejdelse af lovforslag om indfødsrets meddelelse (naturalisation). Karensperioderne ved kriminalitet forøges markant, der stilles krav om bestået prøve i dansk, og ansøgeren pålægges at afgive et løfte om troskab og loyalitet mod Danmark og dansk lovgivning.

Der har i forhandlingerne med regeringen derudover været en række emner på bordet, og det er lykkedes at nå til enighed på de områder, der fremgår af aftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen, der er optrykt som bilag 5 til betænkningen.

En række af ændringerne i udlændingeloven vil alene få betydning i kraft af den måde, hvorpå de administreres af myndighederne, og det er vigtigt, at der her anlægges en restriktiv linje.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at den samlede virkning af de aftalte ændringer vil påvirke dansk udlændingepolitik i den rigtige retning. Et vigtigt element i aftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen er aftalens punkt 9, hvoraf det fremgår, hvordan aftalen følges op af parterne.

Dansk Folkeparti vil til enhver tid arbejde for yderligere ændringer i udlændingepolitikken, såfremt dette måtte være påkrævet, indtil flygtningestrømmen og indvandringen er bremsset, herboende flygtninge er hjemsendt i det omfang, det er muligt, og antallet af naturalisationer er nedbragt. Herudover vil Dansk Folkeparti medvirke til at lukke eventuelle »huller« og omgælsesmuligheder i udlændingeloven og andre love, der måtte blive blotlagt med tiden.

Et af de punkter, der har været genstand for drøftelser, er det nye »beskyttelsesbegreb«, der afløser det hidtidige de facto-begreb. Beskyttelsesbegrebet er kendetegnet ved, at man undtager

personer, der påberåber sig militærnægtelse, medlemskab af en milit, eller som nærer subjektiv frygt, men ellers er indholdet efter Dansk Folkepartis vurdering ikke ændret.

Med henblik på at give det nye beskyttelsesbegreb en reel forskel i forhold til personer, der er konventionsflygtninge (udlændingelovens § 7, stk. 1), har Dansk Folkeparti ønsket, at personer under det nye beskyttelsesbegreb alene skulle have midlertidig opholdstilladelse og ikke skulle kunne opnå permanent opholdstilladelse. Dette ønske er helt i overensstemmelse med regeringens »En ny udlændingepolitik«, hvoraf det fremgår, at: »Det skal være hovedreglen, at flygtninge vender tilbage til deres hjemland«. Det er vigtigt at understrege, at Danmark i henhold til flygtningekonventionen ikke er forpligtet til at give permanent opholdstilladelse til personer under det nye beskyttelsesbegreb (og heller ikke til konventionsflygtninge).

Der kan altså fortsat ske en tilpasning af udlændingepolitikken inden for Danmarks forpligtelser i forhold til internationale konventioner. Regeringen har dog over for såvel Dansk Folkeparti som offentligheden givet klart udtryk for, at det nye beskyttelsesbegreb vil medføre betydelig færre opholdstilladelser end hidtil. Dansk Folkeparti vil følge denne udvikling nøje.

Ud over de konkrete ændringsforslag sikrer aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at der skabes øget opmærksomhed om konsekvenserne af udlændingepolitikken, at der kommer fokus på hjemsendelse af flygtninge, der ikke har permanent opholdstilladelse i Danmark, og at der i fremtiden vil være et bedre grundlag for at gennemføre justeringer i rette tid.

Aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti vedrørende lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love er optrykt som bilag 5 til betænkningen.

Et *mindretal* i udvalget (S) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag. Hvis de af mindretallet under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag ikke vedtages ved 2. behandling, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Socialdemokratiet går ind for et samfund, der bygger på klare rettigheder og pligter. Partiet lægger vægt på, at alle mennesker i Danmark på trods af forskellige opfattelser og baggrunde fø-

ler ansvar for hinanden. At alle oplever et fællesskab baseret på en række grundlæggende værdier. Værdier, som er fundamentale for vores samfund.

Socialdemokratiet vil sikre en konsekvent og retfærdig linje i udlændingepolitikken. Partiet vil en udlændinge- og integrationspolitik, der skaber sammenhold og ikke splittelse. Det er Socialdemokratiets klare opfattelse, at regeringen med dele af de samlede initiativer på udlændingeområdet bidrager til det sidste – splittelse mellem udlændinge og danskere – og dermed ikke gavner det egentlige: Integrationen af udlændinge.

For Socialdemokratiet er det afgørende, at integrationen af udlændinge i Danmark styrkes, så udlændinge bliver aktive deltagere og bidragydere i det danske samfund. SR-regeringen tog en lang række initiativer, der havde til formål at styrke integrationen af udlændinge i det danske samfund. Centralt i dette arbejde står integrationsloven, som trådte i kraft i 1999, og som efter 3 år skal revideres.

Mange af initiativerne har bidraget positivt, sådan som det blev fortalt ved Integrationsudvalgets besøg i Ishøj Kommune den 3. maj 2002, men der er et behov for at styrke indsatsen. Ledigheden blandt udlændinge på arbejdsmarkedet er for høj, og hertil kommer, at mange udlændinge overhovedet ikke er en del af arbejdsstyrken.

Socialdemokratiet har noteret sig, at selv om regeringen taler meget om en øget integrationsindsats, så er der endnu ikke fremsat nogle konkrete integrationsforslag i Folketinget i relation til ændringerne af udlændingeloven. Det er stærkt beklageligt, at dette arbejde er udsat til efteråret 2002. Regeringens finanslov for 2002 har reelt fjernet det økonomiske grundlag for integrationsindsatsen, og der er ingen nye fremadrettede tiltag. Det er ikke nok blot at tale om integration. Der skal handling bag ordene og økonomi bag handlingerne.

To forslag i sammenhæng

Socialdemokratiet har noteret sig, at regeringen siden fremsættelsen af udlændingepakken i foråret 2002 har fastholdt, at de to lovforslag: L 152 om ændringer af udlændingeloven og L 126 om indførelse af en startydelse for flygtninge og indvandrere, skal ses i sammenhæng. Uagtet at Socialdemokratiet har foreslået forhandlinger

punkt for punkt om lovforslaget til ændringer af udlændingeloven, så har der ikke været taget initiativ til reelle forhandlinger fra regeringens side. På det grundlag må Socialdemokratiet forholde sig til de to lovforslag i sammenhæng.

Kommentarer til lovforslag nr. L 126

Socialdemokratiet tager afstand fra lovforslaget om at indføre nye satser for ydelser til udlændinge, der har opnået midlertidig opholdstilladelse i Danmark, den såkaldte starthjælp, som foreslået i L 126. Den tidligere regering forsøgte med en moderat lavere ydelse at fremme integrationen, uden succes. Høringssvar fra Kommunernes Landsforening og fra Københavns Kommune peger på, at den nye starthjælp vil forøge kommunernes udgifter til sociale enkeltbevillinger, alene for at en familie kan betale de mest basale omkostninger. Det vil yderligere forstærke den skæve fordeling mellem kommuner med få og kommuner med mange mennesker med anden etnisk baggrund. Kombinationen med starthjælp og et børnetilskud til maksimum to børn vil forarme en del flygtningefamilier i en sådan grad, at privatøkonomien alene sætter dem uden for det almindelige samfundsliv. Resultatet bliver det modsatte af integration: at indvandrere og flygtninge fastholdes i egne netværk isoleret fra det øvrige samfund.

Lovforslagets manglende hensyn til personer med handicap, traumer og følgetilstande efter krigshandlinger og/eller tortur kan heller ikke accepteres af Socialdemokratiet. Regler om, at flygtninge ikke længere skal være omfattet af de almindelige revalideringsydelse vidner om en stor mangel på indblik i traumatiserede flygtninges forhold og i arbejdsmarkedets vilkår generelt.

Set i sammenhæng med regeringens varslede integrationsinitiativer til efteråret – hvor der i forbindelse med gennemførelse af integrationsprogrammet for flygtninge og indvandrere skal indgå en praktik på danske arbejdspladser til samme lave ydelse, som lovforslaget nu gennemfører – giver det et samlet billede af en regering, der er ude på at presse mindstelønnen på arbejdsmarkedet. Dette kan Socialdemokratiet ikke acceptere. Flygtninge og indvandrere skal ikke bruges som murbrækkere i forhold til at skabe splid på det danske arbejdsmarked.

Kommentarer til væsentlige elementer i lovforslag nr. L 152

Med dette betækningsbidrag giver Socialdemokratiet sin støtte til dele af regeringens lovforslag om ændringer af udlændingeloven m.v.:

Bekæmpelsen af tvangsægteskaber

Under valgkampen til Folketingsvalget i november 2001 sagde Socialdemokratiet, at partiet vil arbejde for et samfund, hvor antidemokratiske, autoritære eller kvindeundertrykkende holdninger ikke får lov til at brede sig.

Det danske samfund bygger på ligeværd mellem mennesker: Høj som lav, mænd som kvinder. Tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber er desværre en realitet i Danmark. En del unge med en udenlandsk baggrund tvinges af deres familier til at indgå sådanne ægteskaber, der ofte medfører meget store omkostninger for de unge. Konsekvenserne for de unge, der bryder ud af disse ægteskaber, er ofte voldsomme både fysisk og psykisk, samtidig med at integrationen besværliggøres.

Det kræver både påvirkning af holdninger og stærk støtte og opbakning til unge, der ønsker at være mønsterbrydere, samt lovgivning at komme dette problem til livs. Socialdemokratiet gjorde det således allerede under valgkampen klart, at partiet var indstillet på i den kommende valgperiode at gennemføre lovændringer for at nå målsætningen. En løsning på problemerne omkring tvangsægteskaber vil selvsagt også forbedre mulighederne for at nå målsætningen om en bedre integration.

Socialdemokratiet har foreslået en aldersgrænse for familiesammenføring på 24 år. Socialdemokratiet støtter derfor en aldersgrænse på 24 år for begge parter, før der kan søges om familiesammenføring. Hertil skal der knyttes en værnsregel, som er retssikkerhedsmæssigt betryggende og objektiv. Disse grundlæggende hensyn er imidlertid ikke indeholdt i regeringens formulerede tilknytningskrav, hvis praktiske udformning vil bygge på en administrativ vurdering og vægtning af de kriterier, der opstilles, med risiko for stor vilkårlighed og retsuisikkerhed. Derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte den udformning, tilknytningskravet har i regeringens lovforslag. Der henvises til besvarelsene af udvalgets spørgsmål nr. 62, 64, 74, 75, 76 og 77, der er optrykt som bilag til betænkningen.

Bet. o. lovf. vedr. udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love

Skærpede regler for udelukkelse fra permanent opholdstilladelse på grund af kriminalitet

Socialdemokratiet støtter lovens elementer om at skærpe sanktionsmulighederne for tildeling af permanent opholdstilladelse ved begåelse af hård kriminalitet. Ligeledes støtter Socialdemokratiet regeringens ændringsforslag til skærpede karenstider, før udlændinge med midlertidig opholdstilladelse kan opnå permanent opholdstilladelse i Danmark.

Socialdemokratiet har også tidligere sat konsekvent ind over for kriminelle udlændinge, der under dække af at være flygtninge begik omfattende kriminalitet, mens deres asylsag blev behandlet. Derfor gennemførte den tidligere SR-regering i foråret 2001 en række ændringer af udlændingeloven, som gav mulighed for at frihedsberøve kriminelle asylansøgere, mens deres sag behandles, og endvidere at fremskynde sagerne afslutning. Under valgkampen lovede Socialdemokratiet et eftersyn af asylsystemet, så det ikke misbruges af kriminelle.

Socialdemokratiet støtter derfor også, at flygtninge og indvandrere med midlertidig opholdstilladelse, der begår hård kriminalitet som f.eks. grov vold og narkotikarelateret kriminalitet, skal have udsat deres muligheder for at søge permanent opholdstilladelse. Danmark skal ikke være et attraktivt land for kriminelle udlændinge.

Danskprøve for opnåelse af permanent opholdstilladelse

Socialdemokratiet støtter det af regeringen stillede ændringsforslag om, at flygtninge og indvandrere, der søger permanent opholdstilladelse i Danmark, først skal gennemføre et integrationsprogram og bestå en danskprøve som betingelse for at opnå permanent opholdstilladelse i Danmark.

Sproget er afgørende for en vellykket integration. Derfor vil Socialdemokratiet sikre, at alle, der ønsker at leve i Danmark, lærer dansk, og at de får en uddannelse og kommer i arbejde. Den bedste integration sker på arbejdspladsen, og sproget er ofte en forudsætning for at komme ind og opnå en fast tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Lempelse af adgangen til opholdstilladelse af beskæftigelsesmæssige grunde (green card)

Socialdemokratiet er villig til at drøfte videre med regeringen, hvad en udvidet green card-ordning indbefatter. Det forudsættes, at arbejdsmarkedets parter inddrages i dette arbejde.

Kommende drøftelse af boligkravet

Socialdemokratiet er rede til at se på kommunernes forpligtelse til at stille en bolig til rådighed for flygtninge efter 3 måneder – forudsat at det ikke fører til en ændret fordeling af flygtninge mellem de danske kommuner. Denne del af regeringens udlændingepakke skal forhandles med Kommunernes Landsforening og behandles derfor først til efteråret, hvorfor der er tid til at få mulige uklarheder afdækket forinden.

Følgende elementer er Socialdemokratiet imod:

Afskaffelse af de facto-begrebet

Socialdemokratiet kan ikke støtte, at de facto-begrebet i den danske udlændingelov ændres til en ny type beskyttelsesstatus, hvilket er baggrunden for det ændringsforslag, partiet har stillet.

I FN's Flygtningekonvention står nævnt en lang række grunde til, at man kan opnå flygtningestatus som følge af individuel forfølgelse. Det kan f.eks. være tro eller race. Det har dog vist sig, at konventionen ikke er udtømmende for alle, der er individuelt forfulgte. Derfor indførtes i 1983 de facto-begrebet i den danske udlændingelov, som dækker over årsager, der svarer til dem, der er nævnt i Flygtningekonventionen, og som medfører individuel forfølgelse.

Ændringen i dansk udlændingelov af »de facto-begrebet« til det mere udefinerbare »beskyttelsesstatusbegreb« sker med henblik på, at Danmark kun skal yde beskyttelse i de tilfælde, hvor Danmark er internationalt forpligtet hertil.

En sådan ændring vil dog i bedste fald kun betyde en uændret status for tildeling af asyl til flygtninge i Danmark. I værste fald udgør den ændrede status en risiko for, at man i fremtiden udviser mennesker, der vil blive forfulgt i deres hjemland. Socialdemokratiet har derfor valgt at stille ændringsforslag til forslaget om afskaffelse af de factobegrebet.

Forøgelse af længden af midlertidig opholdstilladelse fra 3 til 7 år

Socialdemokratiet finder ikke, at det er rimeligt at øge længden af den midlertidige opholdstilladelse fra 3 til 7 år, som det gennemføres med lovforslaget. Derfor stiller Socialdemokratiet et ændringsforslag om, at 3-års-reglen fastholdes.

Flygtninge har typisk opholdt sig i ca. 4 år i Danmark, før de får permanent opholdstilladelse i dag. Det skyldes, at der ofte går mellem ½ og 1½ år, før de får tilkendt flygtningestatus og dermed midlertidig opholdstilladelse. For Socialdemokratiet at se er en længere periode med usikkerhed for den enkelte flygtning meget problematisk og er med til at gøre det vanskeligere for flygtninge at fungere i det danske samfund.

Flygtninge har også børn og familier, og der må være grænser for, hvor længe deres fremtidige opholdsgrundlag skal være usikkert. Samtidig viser alle erfaringer, at der i langt de fleste flygtningeproducerende lande ikke i løbet af en kortere årrække bliver så ordnede forhold, at det er muligt at vende tilbage. Derfor bliver konsekvensen af loven, at flere mennesker må leve en længere årrække med usikkerhed om deres fremtidige opholdssted – ikke, at flere kan vende hjem.

Loven ændrer ikke på bestemmelsen om, at der ved en inddragelse af en opholdstilladelse skal tages særligt hensyn til, om det ændrede opholdsgrundlag er sket som følge af ophørt samliv med en voldelig ægtefælle eller overgreb fra eventuel svigerfamilie.

Det indgår dog ikke som et særskilt grundlag for fortsat tildeling af opholdstilladelse, at der har været vold i parforholdet. Derimod vurderes dette i forhold til, hvor lang tid kvinden har været i landet, og om hun overhovedet kan bevise at have været udsat for vold.

Når perioden for, hvornår man kan tildele en udlænding permanent opholdstilladelse, forlænges fra 3 til 7 år, kan man forvente, at flere kvinder, der bryder med en voldelig ægtemand, i fremtiden vil miste deres opholdstilladelse som følge af »kun« at have været bosat i landet i 3-5 år. Dette vil højst sandsynligt medføre, at flere kvinder vil blive i et voldeligt ægteskab i en længere periode med fare for deres eget og deres eventuelle børns liv.

Dette er uacceptabelt og tilmed muligvis i strid med FN's menneskerettigheds erklæring. Derfor er dette endnu et argument for, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forøgelse af længden af midlertidig opholdstilladelse fra 3 til 7 år. Socialdemokratiet har derfor valgt at stille ændringsforslag, der fastholder længden af midlertidig opholdstilladelse på 3 år.

Ændrede regler for asylbehandling

Socialdemokratiet anser ligeledes lovforslagets ændringer af asylbehandlingen som nødvendige og frygter en dårligere retssikkerhed for flygtninge, der søger om asyl i Danmark. Det er ikke godtgjort, at Flygtningeævnets ændrede sammensætning i fremtiden vil føre til hurtigere og bedre sagsbehandling af asylsager. Socialdemokratiet gør i den forbindelse opmærksom på de danske domstoles typiske brug af lægdommere ved alle typer af afgørelser.

Socialdemokratiet skal derfor opfordre til, at der foretages en nærmere analyse af de danske erfaringer i perioden, hvor Dansk Flygtningehjælp har været repræsenteret i Flygtningeævnet – og at der foretages en sammenligning med erfaringer fra andre lande, der har tilsvarende organer repræsenteret.

Konsekvenserne af ovenstående holdninger til lovforslag nr. L 152 er, at Socialdemokratiet tilslutter sig intentionerne i dele af lovforslaget, men må afvise det samlede lovforslag, såfremt Socialdemokratiets to ændringsforslag ikke vedtages.

Et andet mindretal i udvalget (SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de af et mindretal under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag og imod de af ministeren stillede ændringsforslag.

Efter mindretallets opfattelse kan ingen sige om regeringen, at den forsøger at stikke sin politik under stolen. Formålet er åbent erklæret, at der skal ske et dramatisk fald i »tilstrømningen« af udlændinge til Danmark. Til dette formål tages alle midler i brug, og det fremsatte lovforslag – samt de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har fået regeringen med på – er efter mindretallets opfattelse udtryk for en klar og tydelig politik vendt mod humanisme, mod integration og mod solidaritet med forfulgte. Denne linje er ikke mindretallets.

Lovforslaget repræsenterer efter mindretallets opfattelse det stik modsatte af de erklærede hensigter fra regeringen, nemlig et ønske om at skabe ro om integrationen. Det vil føre for vidt at komme ind på alle de enkelte forslag og deres konsekvenser, men mindretallet vil fremhæve nogle af de ændringer, hvis konsekvenser vil være en dårligere, vanskeligere og mere negativ integration af udlændinge i samfundet:

- den nedsatte ydelse
- de syv års midlertidige opholdstilladelse
- begrænsningerne i retten til familiesammenføring og ægteskabsindgåelse
- en udvidet brug af skøn i sagsbehandlingen.

Der er efter mindretallets opfattelse ikke tvivl om, at regeringen med sit forslag om at nedsætte ydelsen til udlændinge med 50 procent vil bidrage til at skabe en yderligere social marginalisering, som i sin konsekvens blot vil forværre denne befolkningsgruppes muligheder for at komme ind i samfundet og her skabe sig en plads på et ligeværdigt grundlag. Set med mindretallets øjne er der tale om, at regeringen og dens støtteparti under foregivende af at ville fremme motivationen til integration i stedet lægger hindringer i vejen for en ligeværdig proces, hvor udlændinge med minoritetsbaggrund kan føle sig værdsat og ikke som andenrangsborgere.

Efter mindretallets opfattelse er det klart, at forudsætningen for en vellykket integration er en tillid til, at man kan skabe sig en tryk fremtid i det danske samfund. Denne tillid vil lide et alvorligt knæk med lovforslagets indførelse af midlertidig opholdstilladelse i syv år – noget som i realiteten for en asylansøger/flygtning kan betyde, at der bliver midlertidig opholdstilladelse i både, otte, ni og måske endog mere end ti år, afhængig af hvor lang tid behandlingen af asylsager tager (jf. ministeriets bemærkning i bilag 50, s. 18, hvor det hedder »at for så vidt angår udlændinge, der meddeles opholdstilladelse med konventions- eller beskyttelsesstatus, regnes syvårsperioden fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse«). I en årrække at være usikker på sin fremtid og sine muligheder i samfundet vil være den værst tænkelige basis for at yde en indsats. Det gælder for såvel udlændingen som for det danske samfund. For udlændingen vil en indsats for at skaffe sig arbejde, tage uddannelse, engagere sig i samfundet (lokalt og nationalt) og i det hele taget deltage i

samfundets forskellige aktiviteter hele tiden være præget af truslen om at blive udvist. Også for en arbejdsgiver vil det være vanskeligt at satse på en udlændings uddannelse og ansvar på arbejdspladsen, når der i årevis kan være fare for, at personen vil blive udvist. Efter mindretallets opfattelse er denne utryghedsperiode et slag i ansigtet på de mange bestræbelser, som organisationer, foreninger, arbejdsgivere og andre, der gør et stort arbejde for at skabe en god og holdbar integration.

Men hensyn til lovforslagets stramninger af familiesammenføringer mellem unge under 24 år så finder mindretallet, at den erklærede hensigt – at ville begrænse tvangs- og arrangerede ægteskaber – mere er udtryk for signalpolitik end et reelt forsøg på at gøre noget ved de situationer, hvor unge mod deres vilje bliver gift med en person, de ikke ønsker. Som det har været fremme i den offentlige debat, og som også Dansk Flygtningehjælp i sit høringssvar skriver, så må »ændring af reglerne (...) forventes at ramme mange, der har en udenlandsk ægtefælle. Samtidig må det anses for tvivlsomt, om det tilsigtede mål nås, eller problemet blot tilnærmelsesvis afhjælpes ved indførelsen af aldersgrænsen. Som tidligere nævnt er det tænkeligt, at mange blandt de berørte persongrupper simpelt hen vælger at udskyde indgåelsen af ægteskabet eller blot afventer familiesammenføringen, indtil parterne er fyldt 24 år«. Mindretallet deler denne vurdering og finder, at forslaget mere end at være et reelt forsøg på at gøre noget praktisk for at hjælpe i de vanskelige situationer, hvor unge – der befinder sig i grænselandet mellem forældrenes traditionelle baggrund og det moderne danske samfund med stor egenindflydelse for den unge – står over for et pres for at træffe bestemte valg, snarere er endnu et eksempel på, at der lovgives på basis af politiske signaler.

I den forbindelse er regeringens udspil på netop ægteskabsområdet efter mindretallets opfattelse præget af en besynderlig og tankevækkende inkonsekvens. Forslaget om, at en kvinde, der lever i et voldeligt ægteskab, og som ønsker at komme ud af det, kan risikere at blive udvist, hvis det sker inden for den syvårige midlertidige opholdsperiode, er efter mindretallets opfattelse et eksempel på, at kvinder på det nærmeste presses til at blive i et sådant voldeligt »tvangsægteskab«.

Af bemærkningerne til lovforslaget og i flere af de svar, der er givet til udvalget, fremhæver regeringen, at der skal udøves en række skøn og tages særlige hensyn. Efter mindretallets opfattelse er den udbredte brug af skøn og vurderinger et udtryk for, at den stramme linje over for udlændinge, som regeringen og støttepartiet står for, ikke i praksis kan lade sig gøre uden at gribe dybt ind i enkeltpersoners liv. Det er efter mindretallets opfattelse et eksempel på, at regeringen frygter, at dens stramme politik ikke i praksis kan håndtere virkeligheden. Det retspolitiske problem er imidlertid, at der på denne måde ikke skabes klarhed med lovgivningen, men åbnes for uklarhed, vilkårlighed og uigennemsigthed for borgerne og brugerne. Det er en retspolitisk glidebane, som mindretallet klart må advare imod.

Også til asylansøgere har regeringen dårligt nyt. Det igennem talrige år strammede og begrænsede asylsystem får med disse ændringer endnu en omdrejning, hvis konsekvenser bliver dårligere retssikkerhed for asylansøgerne, undergravelse af Flygtningenævnets troværdighed og af tilliden til systemets uafhængighed. Blandt de mange ændringer kan for eksempel nævnes:

- ændringerne i sammensætningen af Flygtningenævnet
- de forandrede procedurer omkring afgørelsen af sager i åbenbart grundløs-proceduren
- fjernelse af ambassadeasylansøgningerne.

Den hidtidige sammensætning af Flygtningenævnet ændres, og antallet af medlemmer reduceres. I adskillige af høringsssvarene fra organisationerne undrer man sig over, at dette system skal laves om. Mindretallet deler denne undren. Sagligt set er der ikke nogen begrundelse for, at nævnet skulle blive bedre eller hurtigere til sit arbejde, ved kun at bestå af tre personer. Der kan efter mindretallets opfattelse kun være tale om, at man fra regeringens side er gået på »kalkun-jagt« for at få ram på Dansk Flygtningehjælp, som i årevis har været en torn i øjet på regeringspartierne og deres støtteparti. Jagten er begrundet med, at Flygtningehjælpen skulle være belastet på sin habilitet, men det er efter mindretallets mening i højere grad tilfældet med den integrationsministerrepræsentant, der kommer til at sidde sammen med en dommer og en advokat.

Mindretallet finder også, at der er principielle problemer ved at indføre et system i de såkaldt åbenbart grundløs-sager, hvorefter nogle sager

alene vil skulle behandles på et skriftligt grundlag. Det er klart – hvilket også er fremhævet af flere af høringsparterne – at netop det personlige indtryk, troværdighedsvurderinger og mulighed for at stille uddybende spørgsmål – er afgørende for asylsagsbehandlingskvaliteten. For asylsøgeren er det ligeledes vigtigt for tilliden til retssystemet, at det bliver muligt at fremføre sine synspunkter og forklaring direkte over for dem, der skal afgøre sagen. Mindretallet finder derfor, at de foreslåede ændringer er stærkt utilfredsstillende og endnu et udtryk for den undergravelse af troværdigheden og uafhængigheden for Flygtningenævnet, som også på andre punkter slår igennem.

Som et eksempel på den kynisme, som lovforslaget efter mindretallets opfattelse er udtryk for, kan nævnes forslaget om at afskaffe retten til at søge om asyl i Danmark via en dansk ambassade. Det beskedne antal, der her årligt får mulighed for at få beskyttelse mod den forfølgelse, de udsættes for, skal nu bringes ned til nul. Det viser med klarhed, at regeringen vil forfølge sin inhumane politik med alle til rådighed stående midler – for hvem er det, der får asyl via en ambassade? Det er præcis folk, som opfylder alle kravene til det, som regeringen ellers ved højtidelige lejligheder hævder er målet for udlændingeloven, nemlig »rigtigt« forfulgte. Klarere og tydeligere kan regeringens politik på dette område næppe udtrykkes: disse mennesker skal ikke fremover kunne få beskyttelse i Danmark. Begrundelsen er, at det er vi ikke forpligtet til af internationale konventioner, hvilket er et argument, som efter mindretallets opfattelse viser, at regeringen griber efter, hvad den kan finde af argumenter i en sag, som lugter mindre end godt. Hvis begrundelsen virkelig er, at vi kun lovgiver om forhold, som vi er forpligtet til af internationale konventioner, så burde regeringen stille sig i spidsen for ophævelse af endog ganske megen lovgivning.

Et tredje mindretal i udvalget (IA) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Kristeligt Folkeparti, Tjóðveldisflokkurinn, og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF, RV og EL):

1) I den under *nr. 2* foreslåede affattelse af § 7 affattes *stk. 2* således:

»*Stk. 2.* Efter ansøgning gives der endvidere opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland. En ansøgning som nævnt i 1. pkt. anses også som en ansøgning om opholdstilladelse efter *stk. 1.*«

[Opretholdelse af de facto-status]

2) I den under *nr. 6* foreslåede affattelse af § 11 ændres i *stk. 3* »7 år« til: »3 år«.

[Permanent opholdstilladelse efter 3 år]

Af *integrationsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (V, S, DF og KF):

3) I den under *nr. 6* foreslåede affattelse af § 11 udgår *stk. 6* og *7*, og i stedet indsættes:

»*Stk. 6.* Medmindre særlige grunde taler derfor, kan en udlænding, der uden for de i *stk. 5* nævnte tilfælde her i landet er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse før efter udløbet af de i § 11 a nævnte tidsrum.

Stk. 7. Medmindre særlige grunde taler derimod, er meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse betinget af, at udlændingen

1) har gennemført et tilbudt introduktionsprogram efter integrationsloven eller, hvis dette ikke er tilfældet, har gennemført et andet tilbudt forløb, der kan sidestilles hermed, jf. *stk. 8*,

- 2) har bestået en af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration godkendt danskprøve, jf. *stk. 8*, og
- 3) ikke har forfalden gæld til det offentlige, jf. *stk. 8*.

Stk. 8. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler for anvendelsen af *stk. 3*, *4* og *7* og for kommunalbestyrelsens udtalelse efter integrationslovens § 52.«

[Karenstid for lovovertrædelser, danskprøve]

4) Efter *nr. 6* indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Stk. 2. Ubetinget frihedsstraf er uden for de i § 11, *stk. 5*, nævnte tilfælde til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

- 1) Ubetinget frihedsstraf i under 60 dage er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 5 år fra tidspunktet for løsladelse.
- 2) Ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for løsladelse.
- 3) Ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 10 år fra tidspunktet for løsladelse.
- 4) Ubetinget frihedsstraf i 1 år eller mere, men under 2 år, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse.
- 5) Ubetinget frihedsstraf i 2 år eller mere er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år fra tidspunktet for løsladelse.

Stk. 3. Prøveløslades udlændingen, regnes de i *stk. 2*, *nr. 2-5*, nævnte tidsrum fra dette tidspunkt.

Stk. 4. Anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, er uden for de i § 11, *stk. 5*, nævnte tilfælde til hinder for

meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

- 1) Dom til ambulat behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 2 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 3 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
- 2) Dom til behandling i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
- 3) Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 8 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
- 4) Dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, jf. stk. 5.

Stk. 5. Ved efterfølgende ændringer af en af de i stk. 4 nævnte retsfølger beregnes udstrækningen af tidsrummet ud fra den sidst idømte retsfølge.

Stk. 6. Er udlændingen flere gange idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for lovovertrædelser, der ville have medført straf af denne karakter, beregnes de i stk. 1, 2 og 4 nævnte tidsrum ud fra den sidst idømte retsfølge, medmindre tidsrummet herved bliver kortere end det tidsrum, der efter stk. 1, 2 eller 4 er gældende for udlændingen efter en tidligere idømt retsfølge.«»

[Karenstid for lovovertrædelser]

Til § 8

5) I *stk. 3* ændres »Udlændingelovens § 11 som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6« til: Ud-

lændingelovens §§ 11 og 11 a som affattet henholdsvis indsat ved denne lovs § 1, nr. 6 og 01«.

[Konsekvensrettelse]

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at den nugældende mulighed for at opnå de facto-status, bevares, idet Socialdemokratiet ikke kan støtte indførelsen af en ny type beskyttelsesstatus i udlændingeloven.

I FN's Flygtningekonvention står nævnt en lang række grunde til, at man kan opnå flygtningestatus som følge af individuel forfølgelse. Det kan f.eks. være tro eller race. Det har dog vist sig, at konventionen ikke er udtømmende for alle, der er individuelt forfulgte. Derfor indførtes i 1983 de facto-begrebet i den danske udlændingelov, som dækker over årsager, der svarer til dem, der er nævnt i Flygtningekonventionen, og som medfører individuel forfølgelse.

Ændringen i dansk udlændingelov af »de facto-begrebet« til det mere udefinerbare »beskyttelsesstatusbegreb« sker med henblik på, at Danmark kun skal yde beskyttelse i de tilfælde, hvor Danmark er internationalt forpligtet hertil.

En sådan ændring vil dog i bedste fald kun betyde en uændret status for tildeling af asyl til flygtninge i Danmark – i værste fald udgør den ændrede status en risiko for, at man i fremtiden udviser mennesker, der vil blive forfulgt i deres hjemland.

Til nr. 2

Ændringsforslaget medfører, at tidsubegrænset opholdstilladelse fortsat kan meddeles efter 3 år og ikke først efter 7 år, som regeringen foreslår.

Socialdemokratiet finder ikke, at det er rimeligt at øge længden af den midlertidige opholdstilladelse fra 3 til 7 år, som det gennemføres med lovforslaget.

Flygtninge har typisk opholdt sig i ca. 4 år i Danmark, før de får permanent opholdstilladelse i dag. Det skyldes, at der ofte går mellem ½ og 1 ½ år, før de får tilkendt flygtningestatus og dermed midlertidig opholdstilladelse. For Socialdemokratiet at se er en længere periode med usikkerhed for den enkelte flygtning meget proble-

matisk og er med til at gøre det vanskeligere for flygtninge at fungere i det danske samfund.

Flygtninge har også børn og familier, og der må være grænser for, hvor længe deres fremtidige opholdsgrundlag skal være usikkert. Samtidig viser alle erfaringer, at der i langt de fleste flygtningeproducerende lande ikke i løbet af en kortere årrække bliver så ordnede forhold, at det er muligt at vende tilbage. Derfor bliver konsekvensen af loven, at flere mennesker må leve en længere årrække med usikkerhed om deres fremtidige opholdssted – ikke, at flere kan vende hjem.

Loven ændrer ikke på bestemmelsen om, at der ved en inddragelse af en opholdstilladelse skal tages særligt hensyn til, om det ændrede opholdsgrundlag er sket som følge af ophørt samliv med en voldelig ægtefælle eller overgreb fra eventuel svigerfamilie.

Det indgår dog ikke som et særskilt grundlag for fortsat tildeling af opholdstilladelse, at der har været vold i parforholdet. Derimod vurderes dette i forhold til, hvor lang tid kvinden har været i landet, og om hun overhovedet kan bevise at have været udsat for vold.

Når perioden for, hvornår man kan tildele en udlænding permanent opholdstilladelse, forlænges fra 3 til 7 år, kan man forvente, at flere kvinder, der bryder med en voldelig ægtemand, i fremtiden vil miste deres opholdstilladelse som følge af »kun« at have været bosat i landet i 3-5 år. Dette vil højst sandsynligt medføre, at flere kvinder vil blive i et voldeligt ægteskab i en længere periode med fare for deres eget og deres eventuelle børns liv.

Dette er uacceptabelt og tilmed muligvis i strid med FN's menneskerettighedserklæring, derfor er dette endnu et argument for, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forøgelse af længden af midlertidig opholdstilladelse fra 3 til 7 år.

Til nr. 3-5

Ved lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love foreslås bl.a. en række skærpelser af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det fremgår bl.a., at udlændinge, der idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller gi-

ver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, for alvorlig kriminalitet som f.eks. narkotikakriminalitet, menneskesmugling, drab, grov vold og voldtægt, udelukkes fra at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5.

Det fremgår endvidere, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse – medmindre særlige grunde taler derimod – er betinget af, at udlændingen uden for de ovenfor nævnte tilfælde ikke her i landet inden for en af integrationsministeren fastsat periode (karenstid) er idømt en betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, nr. 2.

Det foreslås, at bemyndigelsesadgangen til integrationsministeren udgår, og at karenstidene i stedet fastsættes i lovteksten.

Det følger således af den nu foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, at en udlænding, der uden for de i den ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, nævnte tilfælde her i landet er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, ikke – medmindre særlige grunde taler derfor – kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse før efter udløbet af de i den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a nævnte tidsrum.

Det strafbare forhold skal være pådømt her i landet. Det er kun de nævnte retsfølger, der medfører en karenstid for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Bødestraf, advarsler, tiltalefrafald m.v. medfører således ingen karenstid.

Det er endvidere kun pådømte strafbare forhold, der medfører en karenstid. En verserende straffesag, hvor der endnu ikke er sket pådømmelse, kan således ikke begrunde udsættelse af meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Er udlændingen idømt en betinget eller ubetinget frihedsstraf m.v., der medfører en gældende

karenstid, og har udlændingen anket dommen til en højere instans, sætter udlændingemyndighederne behandlingen af udlændingens ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse i bero, medmindre udlændingemyndighederne finder, at der foreligger særlige grunde til at meddele tidsubegrænset opholdstilladelse allerede på det foreliggende grundlag, og derfor beslutter at imødekomme ansøgningen, jf. nedenfor.

Er udlændingen frifundet eller idømt en straf, der ikke medfører en gældende karenstid på tidspunktet for afgørelsen af, om den pågældende opfylder betingelserne for at blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, meddeles udlændingen tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset om dommen er anket til en højere instans, såfremt udlændingen i øvrigt opfylder betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Uanset at karenstiden ikke er udløbet, kan udlændingen efter en konkret vurdering meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis særlige grunde taler derfor – og udlændingen i øvrigt opfylder betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det forudsættes, at der kun helt undtagelsesvis kan foreligge særlige grunde til at meddele tidsubegrænset opholdstilladelse inden udløbet af karenstiden. Der skal således være tale om personlige eller familiemæssige forhold af meget tungtvejende karakter, der medfører, at det er åbenbart urimeligt at meddele udlændingen afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis udlændingen som følge af misbrugsproblemer har modtaget en behandlingsdom for en mindre lovovertrædelse og efterfølgende er kommet ud af misbrugsproblemet. Tilsvarende vil kunne være tilfælde, hvis udlændingen på tidspunktet for begælsen af lovovertrædelsen havde psykiske problemer, som den pågældende efter modtaget behandling ikke længere lider af.

Det bemærkes, at karenstiderne ikke gælder i de tilfælde, hvor udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden straffetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, for alvorlig kriminalitet som f.eks. narkotikakriminalitet, menneskesmugling, drab, grov vold og voldtægt. I sådanne tilfælde er den på-

gældende udlænding udelukket fra at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5.

Karenstiderne er fastsat i den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a.

Karenstiden ved domme til betinget frihedsstraf er i den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 1, fastsat til 3 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom. Det er i den forbindelse præciseret i lovteksten, at karenstiden dog altid gælder indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Karenstiderne ved domme til ubetinget frihedsstraf er fastsat i de nu foreslåede bestemmelser i § 11 a, stk. 2, nr. 1-5. Det følger bl.a. heraf, at karenstiden ved en dom til ubetinget frihedsstraf i under 60 dage er 5 år, at karenstiden ved en dom til ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, er 10 år, og at karenstiden ved en dom til ubetinget frihedsstraf i 2 år eller mere er 15 år.

Karenstiderne regnes fra tidspunktet for udlændingens løsladelse.

Prøveløslades udlændingen, regnes karenstiderne fra dette tidspunkt, jf. den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 3.

Karenstiderne ved domme til anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse (foranstaltningsdomme, jf. straffelovens §§ 68-70), for lovovertrædelser, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, er fastsat i de nu foreslåede bestemmelser i § 11 a, stk. 4, nr. 1-4.

Det er en betingelse for at tillægge foranstaltningsdomme karenstid, at dommen vedrører en lovovertrædelse, der ellers ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, og at der er tale om en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. Dom til ambulat behandling uden mulighed for hospitalsindlæggelse medfører således ingen karenstid. Tilsvarende gælder ved andre mindre indgribende foranstaltninger efter straffelovens § 68.

Træffer retten bestemmelse om ændring af en foranstaltning til en anden foranstaltning – f.eks. ændring af en dom til behandling i hospital til anbringelse i hospital – beregnes udstrækningen af karenstiden ud fra den sidst idømte retsfølge, jf. den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 5.

Det gælder såvel for karenstidens varighed som for begyndelsestidspunktet for beregningen af karenstidens varighed.

Er udlændingen flere gange idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for lovovertrædelser, der ville have medført straf af denne karakter, beregnes karenstiden ud fra den sidst idømte retsfølge, medmindre karenstiden herved bliver kortere end den karenstid, der allerede er gældende for udlændingen efter en tidligere idømt retsfølge, jf. den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 6.

De nu foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 7, nr. 1 og 3, svarer til de ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 6, nr. 1 og 3.

Det foreslås, at kravet om dansk kundskaber som betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes, således at der – medmindre særlige grunde taler derimod – stilles krav om, at udlændingen har bestået en af integrationsministeren godkendt danskprøve, jf. den nu foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 7, nr. 2.

Efter den nu foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 8 – som erstatter den ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 7 – fastsætter integrationsministeren nærmere regler for anvendelsen af bl.a. den nu foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 7, nr. 2.

Det er i den forbindelse hensigten, at integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken danskprøve der vil skulle bestås, for at betingelsen i den nu foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 7, nr. 2, kan anses for opfyldt. Danskprøven vil skulle være på et passende niveau med hensyn til tale- og læsefærdigheder. Danskprøven vil endvidere skulle indeholde elementer vedrørende danske samfundsforhold, således at det fremgår, at udlændingen har kendskab hertil. Det forudsættes i den forbindelse, at den undervisning, der skal føre frem til danskprøven, indeholder undervisning i danske samfundsforhold.

Udlændingen vil skulle betale for aflæggelse af danskprøven.

Kravet om bestået danskprøve vil kunne fraviges, hvis manglende beståen skyldes særlige personlige forhold. I sådanne tilfælde vil der i stedet skulle lægges vægt på udlændingens indsats for at lære dansk, herunder ved fremmøde til danskundervisningen. Der vil endvidere kunne lægges vægt på særlige personlige forhold for udlændingen, som betyder, at denne ikke har mulighed for eller meget vanskeligt ved at lære dansk, herunder som følge af fysisk eller psykisk handicap, stærke traumer m.v.

De nærmere regler vil blive fastsat af integrationsministeren i forbindelse med den revision af integrationsloven, der skal finde sted i folketingsåret 2002-03, jf. integrationslovens § 67.

Birthe Rønn Hornbech (V) Jens Vibjerg (V) Inge Dahl-Sørensen (V) Marianne Pedersen (V)

Jørgen Winther (V) fmd. Pia Kjærsgaard (DF) Peter Skaarup (DF) Else Theill Sørensen (KF)

Lars Barfoed (KF) Ritt Bjerregaard (S) Sophie Hæstorp Andersen (S) Morten Bødskov (S)

Anne-Marie Meldgaard (S) nfmd. Kamal Qureshi (SF) Elsebeth Gerner Nielsen (RV)

Søren Søndergaard (EL) Kuupik Kleist (IA)

Kristeligt Folkeparti, Tjóðveldisflokkurin og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	56*	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S)	52	Kristeligt Folkeparti (KRF)	4
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurinn (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1

---

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Bilag 1

Oversigt over bilag vedrørende L 152

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar, fra integrationsministeren
2	Spm. 1 om vurdering af forsørgelseskravet, til integrationsministeren Spm. 2 om retten til at bo sammen her i landet, til integrationsministeren Spm. 3 om konsekvenserne af 7-års-kravet, til integrationsministeren Spm. 4 om opholdsgrundlag, til integrationsministeren Spm. 5 om forsørgelseskrav, til integrationsministeren Spm. 6, om hvor højt forsørgerkravet bliver fastsat beløbsmæssigt, til integrationsministeren Spm. 7 om tilknytningskravet, til integrationsministeren Spm. 8, om hvilken myndighed der skal vurdere tilknytningskravet, til integrationsministeren Spm. 9 om sikkerhedsstillelse, til integrationsministeren
3	Henvendelse af 1/3-02 med høringssvar fra Advokatrådet
4	Spm. 10 om ministerens kommentar til henvendelse af 1/3-02 fra Advokatrådet, til integrationsministeren
5	Henvendelse af 1/3-02 fra Landsforeningen af Danske Flygtningevenner
6	Spm. 11 om kommentar til henvendelse af 1/3-02 fra Landsforeningen af Danske Flygtningevenner, til integrationsministeren
7	Henvendelse af 8/3-02 fra Dansk Arbejdsgiverforening
8	Spm. 12 om kommentar til henvendelse af 8/3-02 fra Dansk Arbejdsgiverforening, til integrationsministeren
9	Kopi af Retsudvalget alm. del – bilag 381: Svar på spm. 135 om opholdstilladelse til afghanske asylansøgere, til integrationsministeren
10	Henvendelse af 12/3-02 med høringssvar fra Dansk Flygtningehjælp
11	Spm. 13 om kommentar til henvendelse af 12/3-02 fra Dansk Flygtningehjælp, til integrationsministeren
12	Kopi af Retsudvalget alm. del – bilag 160: Spm. 81 om EU-reglerne om vandrende arbejdstagere, til integrationsministeren Kopi af Retsudvalget alm. del – bilag 160: Spm. 82 om EU-reglerne om vandrende arbejdstagere, til integrationsministeren Kopi af Retsudvalget alm. del – bilag 160: Spm. 83, om en dansk statsborger, der arbejder i et andet EU-land, har ret til familiesammenføring, til integrationsministeren
13	Spm. 14 om kommentar til en anonym henvendelse, til integrationsministeren
14	Notat fra Folketingets Lovsekretariat om lovforslaget
15	Høringssvar, fra integrationsministeren
16	Henvendelse af 19/3-02 fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre
17	Spm. 15 om kommentar til henvendelse af 19/3-02 fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, til integrationsministeren
18	Høringssvar og foreløbigt notat om de modtagne høringssvar fra integrationsministeren

Bilagsnr.	Titel
19	Meddelelse om mulighed for at stille spørgsmål til lovforslaget
20	Forslag til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
21	Spm. 16 om habilitetsproblemer ved, at Integrationsministeriet er repræsenteret i Flygtningenævnet, til integrationsministeren
22	Spm. 17 om økonomisk sikkerhed på 50.000 kr., til integrationsministeren
23	Henvendelse af 21/3-02 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske
24	Spm. 18 om kommentar til henvendelse af 21/3-02 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, til integrationsministeren
25	Folketingets Lovsekretariats notat af 3/4-02 om »ambassadeansøgninger« (udlændingelovens § 7, stk. 4)
26	Spm. 19 om teknisk bistand til et ændringsforslag, der opretholder adgangen til de såkaldte ambassadeansøgninger, til integrationsministeren
	Spm. 20 om teknisk bistand til et ændringsforslag, der opretholder adgangen til familiesammenføring med forældre over 60 år, til integrationsministeren
27	Spm. 21 om forskelle mellem de facto-flygtningebegrebet og den nye beskyttelsesstatus, til integrationsministeren
	Spm. 22, om Danmark internationalt er forpligtet til at give personer med beskyttelsesstatus samme rettigheder som konventionsflygtninge, til integrationsministeren
	Spm. 23 om forpligtelse til at give permanent opholdstilladelse, til integrationsministeren
	Spm. 24 om asylansøgere, der ikke medvirker til sagens oplysning, til integrationsministeren
	Spm. 25 om rejsebegrænsning i rejsedokumenter til flygtninge, til integrationsministeren
	Spm. 26 om ægtefællesammenføring, til integrationsministeren
	Spm. 27 om anbringelse af kriminelle udlændinge på tålt ophold i det lukkede afsnit på Center Sandholm, til integrationsministeren
	Spm. 28 om sikkerhedsstillelsen på 50.000 kr., til integrationsministeren
	Spm. 29 om ændret affattelse af § 7, stk. 3, til integrationsministeren
	Spm. 30 om, hvordan de udgifter opgøres, som der stilles sikkerhed for, til integrationsministeren
	Spm. 31 om sikkerhedsstillelsen på 50.000 kr., til integrationsministeren
	Spm. 32 om udgifter, udgiftsrefusion og sikkerhedsstillelsen, til integrationsministeren
	Spm. 33 om tvangsinddrivelse og anfordringsgaranti, til integrationsministeren
	Spm. 34 om typetilfælde, til integrationsministeren
	Spm. 35 om andre udgiftskategorier, som det kan overvejes at inddrage under sikkerhedsstillelsen, til integrationsministeren
	Spm. 36 om teknisk bistand til et ændringsforslag, til integrationsministeren
	Spm. 37 om teknisk bistand til et ændringsforslag, til integrationsministeren
	Spm. 38 om teknisk bistand til et ændringsforslag, til integrationsministeren
	Spm. 39 om teknisk bistand til et ændringsforslag, til integrationsministeren
	Spm. 40 om teknisk bistand til et ændringsforslag, til integrationsministeren
	Spm. 41 om teknisk bistand til et ændringsforslag, til integrationsministeren
	Spm. 42 om teknisk bistand til et ændringsforslag, til integrationsministeren
	Spm. 43 om teknisk bistand til et ændringsforslag, til integrationsministeren
28	Spm. 44 om statistik for dommeres deltagelse i afgørelser om afslag på asyl i Flygtningenævnet, til integrationsministeren

Bilagsnr.	Titel
29	Spm. 45 om fravigelse af forvaltningslovens almindelige regler, til integrationsministeren
	Spm. 46 om udveksling af personfølsomme oplysninger, til integrationsministeren
	Spm. 47 om forholdet til forvaltningslovens §§ 28-29 og personoplysningslovens §§ 7-8, til integrationsministeren
	Spm. 48, om kommunerne skal indhente samtykke til videregivelse af oplysninger, til integrationsministeren
	Spm. 49 om undtagelse fra samtykkekravet ved kommunens videregivelse af oplysninger, til integrationsministeren
	Spm. 50 om fravigelse af princippet om god forvaltningsskik, til integrationsministeren
	Spm. 51 om kravet om samtykke i forvaltningsloven og personoplysningsloven, til integrationsministeren
	Spm. 52 om videregivelse af oplysninger elektronisk, til integrationsministeren
	Spm. 53 om lovforslagets § 44 a, stk. 3, til integrationsministeren
	Spm. 54 om lovforslagets § 44 a, stk. 3, til integrationsministeren
	Spm. 55 om lovforslagets § 44 a, stk. 3, til integrationsministeren
	Spm. 56 om personoplysningslovens § 7, til integrationsministeren
30	Henvendelse af 5/3-02 fra Advokatfirmaet Helge Nørrung
31	Spm. 57 om kommentar til henvendelse af 5/3-02 fra Advokatfirmaet Helge Nørrung, til integrationsministeren
32	Høringssvar, fra integrationsministeren
33	Spm. 58 om, hvilke krav der stilles i USA og Canada for at få opholdstilladelse, til integrationsministeren
34	Spm. 59 om et ændringsforslag, der afskærer folk fra at søge asyl i Danmark, når de i forvejen har opholdstilladelse i Danmark, til integrationsministeren
35	Plancher fra den tekniske gennemgang af lovforslaget
36	Spm. 60 om de svenske regler vedrørende tvangsægteskaber, til integrationsministeren
37	Høringssvar, fra Københavns Kommune
38	Svar på spm. 2 om retten til at bo sammen her i landet, fra integrationsministeren
	Svar på spm. 3 om konsekvenserne af 7-års-kravet, fra integrationsministeren
	Svar på spm. 4 om opholdsgrundlag, fra integrationsministeren
	Svar på spm. 8, om hvilken myndighed der skal vurdere tilknytningskravet, fra integrationsministeren
39	Spm. 61 om udformning af et ændringsforslag til ægteskabsloven, til integrationsministeren
40	Spm. 62 om forsørgelseskrav, til integrationsministeren
	Spm. 63 om FN's børnekonventionen, til integrationsministeren
	Spm. 64 om alderskravet på 24 år, til integrationsministeren
	Spm. 65 om dispensation fra alderskravet, til integrationsministeren
	Spm. 66 om alderskrav ved familiesammenføring, til integrationsministeren
	Spm. 67 om kaution, til integrationsministeren
	Spm. 68 om tilknytningskravet, til integrationsministeren
	Spm. 69 om nedbringelse af sagsbehandlingstiden, til integrationsministeren
	Spm. 70 om myndigheder, der indgår ved behandling af asylsager, til integrationsministeren
	Spm. 71 om forhold i andre EU-lande, til integrationsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Spm. 72 om asyl under den nye beskyttelsesstatus, til integrationsministeren
	Spm. 73 om beskyttelse af forfulgte kvinder, til integrationsministeren
	Spm. 74 om bekæmpelse af tvangsægteskaber, til integrationsministeren
	Spm. 75 om omfanget af tvangsægteskaber, til integrationsministeren
	Spm. 76 om tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskaber, til integrationsministeren
	Spm. 77 om initiativer til bekæmpelse af tvangsægteskaber, til integrationsministeren
	Spm. 78 om teknisk bistand til ændringsforslag, til integrationsministeren
	Spm. 79 om inddragelse af opholdstilladelse, til integrationsministeren
	Spm. 80 om beskyttelse af udenlandske kvinder i et voldeligt ægteskab, til integrationsministeren
	Spm. 81 om tålt ophold, til integrationsministeren
41	Høringssvar, fra integrationsministeren
42	Svar på spm. 1 om vurdering af forsørgelseskravet, fra integrationsministeren
	Svar på spm. 5 om forsørgelseskrav, fra integrationsministeren
	Svar på spm. 6, om hvor højt forsørgerkravet bliver fastsat til beløbsmæssigt, fra integrationsministeren
43	Henvendelse af 16/4-02 fra Advokatfirmaet Helge Nørrung
44	Spm. 82 om kommentar til henvendelse af 16/4-02 fra Advokatfirmaet Helge Nørrung, til integrationsministeren
45	Henvendelse af 16/4-02 fra The Voice for Asylum
46	Spm. 83 om kommentar til henvendelse af 16/4-02 fra The Voice for Asylum, til integrationsministeren
47	Spm. 84, om Danmark har en international forpligtelse til at tage særlig hensyn til voldsramte kvinder, til integrationsministeren
	Spm. 85 om dispensationsadgangen for voldsramte kvinder, til integrationsministeren
	Spm. 86, om længden af den voldsramte ægtefælles eller samlevers ophold i Danmark vil få en større betydning ved inddragelse eller nægtelse af forlængelse, til integrationsministeren
48	Spm. 87 om habilitetsspørgsmål vedr. Flygtningenævnet, til integrationsministeren
	Spm. 88 om, hvilke andre eksempler der er på, at viden kan indebære inhabilitet, til integrationsministeren
	Spm. 89 om Boligrettens sammensætning, til integrationsministeren
49	Spm. 90 om integrationsministerens møde med foreningen Ægteskab Uden Grænser, til integrationsministeren
50	Notat om de modtagne høringssvar, fra integrationsministeren
51	Spm. 91 om, hvilke grupper af »nære slægtninge« der ikke længere vil kunne få asyl i Danmark ved ansøgning fra en dansk repræsentation i udlandet, til integrationsministeren
	Spm. 92 om opholdstilladelse til nære familiemedlemmer til herboende flygtninge, til integrationsministeren
	Spm. 93 om undtagelse for de almindelige krav til familiesammenføring i § 9, stk. 2-9, til integrationsministeren
	Spm. 94, om personer med »anden tilknytning til Danmark« vil kunne opnå asyl i Danmark, til integrationsministeren
52	Henvendelse af 17/4-02 fra Dansk Ungdoms Fællesråd

Bilagsnr.	Titel
53	Spm. 95 om kommentar til henvendelse af 17/4-02 fra Dansk Ungdoms Fællesråd, til integrationsministeren
54	Svar på spm. 7 om tilknytningskravet, fra integrationsministeren
55	Svar på spm. 10 om ministerens kommentar til henvendelse fra Advokatrådet, fra integrationsministeren
56	Svar på spm. 13 om kommentar til høringssvar fra Dansk Flygtningehjælp, fra integrationsministeren
57	Svar på spm. 14 om kommentar til en anonym henvendelse, fra integrationsministeren
58	Svar på spm. 21 om forskelle mellem de facto-flygtningebegrebet og den nye beskyttelsesstatus, fra integrationsministeren Svar på spm. 23 om forpligtelse til at give permanent opholdstilladelse, fra integrationsministeren
59	Kopi af Retsudvalgets alm. del – bilag 518: Svar på spm. 124 om det engelske asylsystem, fra integrationsministeren Kopi af Retsudvalgets alm. del – bilag 518: Svar på spm. 125 om en udtalelse om UNHCR, fra integrationsministeren Kopi af Retsudvalgets alm. del – bilag 518: Svar på spm. 126 om uvildige landebeskrivelser, fra integrationsministeren
60	Kopi af alm. del – bilag 37: Svar på spm. 1 om ministerens kommentar til henvendelse vedrørende familiesammenføring fra Ægteskab uden grænser – Landsforening for Dansk-udenlandske Ægtepar, fra integrationsministeren
61	Henvendelse af 19/4-02 fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre
62	Spm. 96 om kommentar til henvendelse af 19/4-02 fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, til integrationsministeren
63	Spm. 97 om asyl til svenske statsborgere, til integrationsministeren
64	Svar på spm. 12 om kommentar til henvendelse af 8/3-02 fra Dansk Arbejdsgiverforening, fra integrationsministeren
65	Svar på spm. 11 om kommentar til henvendelse af 1/3-02 fra Landsforeningen af Danske Flygtningevenner, fra integrationsministeren
66	Svar på spm. 19 om teknisk bistand til et ændringsforslag, der opretholder adgangen til de såkaldte ambassadeansøgninger, fra integrationsministeren Svar på spm. 20 om teknisk bistand til et ændringsforslag, der opretholder adgangen til familiesammenføring med forældre over 60 år, fra integrationsministeren
67	Svar på spm. 27 om anbringelse af kriminelle udlændinge på tålt ophold i det lukkede afsnit på Center Sandholm, fra integrationsministeren
68	Svar på spm. 41 om teknisk bistand til et ændringsforslag, fra integrationsministeren
69	Svar på spm. 62 om forsørgelseskrav, fra integrationsministeren Svar på spm. 64 om alderskravet på 24 år, fra integrationsministeren Svar på spm. 65 om dispensation for alderskravet, fra integrationsministeren Svar på spm. 66 om alderskrav ved familiesammenføring, fra integrationsministeren
70	Svar på spm. 26 om ægtefællesammenføring, fra integrationsministeren
71	Svar på spm. 63 om FN's børnekonventionen, fra integrationsministeren
72	Svar på spm. 68 om tilknytningskravet, fra integrationsministeren
73	Høringssnotat om høringssvaret fra UNHCR fra integrationsministeren

Bilagsnr.	Titel
74	Spm. 98 om uddannelse af tolke, til integrationsministeren Spm. 99 om uddannelse af tolke, til integrationsministeren Spm. 100 om uddannelse af tolke, til integrationsministeren
75	Svar på spm. 89 om Boligrettens sammensætning, fra integrationsministeren
76	Svar på spm. 74 om bekæmpelse af tvangsægteskaber, fra integrationsministeren Svar på spm. 75 om omfanget af tvangsægteskaber, fra integrationsministeren Svar på spm. 76 om tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskaber, fra integrationsministeren Svar på spm. 77 om initiativer til bekæmpelse af tvangsægteskaber, fra integrationsministeren
77	Svar på spm. 15 om kommentar til henvendelse af 19/3-02 fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, fra integrationsministeren
78	Svar på spm. 36 om teknisk bistand til et ændringsforslag, fra integrationsministeren Svar på spm. 37 om teknisk bistand til et ændringsforslag, fra integrationsministeren Svar på spm. 38 om teknisk bistand til et ændringsforslag, fra integrationsministeren Svar på spm. 39 om teknisk bistand til et ændringsforslag, fra integrationsministeren Svar på spm. 40 om teknisk bistand til et ændringsforslag, fra integrationsministeren
79	Svar på spm. 42 om teknisk bistand til et ændringsforslag, fra integrationsministeren Svar på spm. 43 om teknisk bistand til et ændringsforslag, fra integrationsministeren
80	Svar på spm. 44 om statistik for dommeres deltagelse i afgørelser om afslag på asyl i Flygtningenævnet, fra integrationsministeren
81	Svar på spm. 57 om kommentar til henvendelse af 5/3-02 fra Advokatfirmaet Helge Nørrung, fra integrationsministeren
82	Svar på spm. 59 om et ændringsforslag, der afskærer folk fra at søge asyl i Danmark, når de i forvejen har opholdstilladelse i Danmark, fra integrationsministeren
83	Svar på spm. 69 om nedbringelse af sagsbehandlingstiden, fra integrationsministeren Svar på spm. 70 om myndigheder, der indgår ved behandling af asylsager, fra integrationsministeren
84	Svar på spm. 71 om forhold i andre EU-lande, fra integrationsministeren
85	Svar på spm. 9 om sikkerhedsstillelse, fra integrationsministeren
86	Svar på spm. 16 om habilitetsproblemer ved, at Integrationsministeriet er repræsenteret i Flygtningenævnet, fra integrationsministeren
87	Svar på spm. 17 om økonomisk sikkerhed på 50.000 kr., fra integrationsministeren
88	Svar på spm. 72 om asyl under den nye beskyttelsesstatus, fra integrationsministeren Svar på spm. 73 om beskyttelse af forfulgte kvinder, fra integrationsministeren
89	Svar på spm. 83 om kommentar til henvendelse af 16/4-02 fra The Voice for Asylum, fra integrationsministeren
90	Svar på spm. 28 om sikkerhedsstillelse på 50.000 kr., fra integrationsministeren Svar på spm. 30 om, hvordan de udgifter opgøres, som der stilles sikkerhed for, fra integrationsministeren Svar på spm. 31 om sikkerhedsstillelsen på 50.000 kr., fra integrationsministeren Svar på spm. 32 om udgifter, udgiftsrefusion og sikkerhedsstillelsen, fra integrationsministeren Svar på spm. 33 om tvangsinddrivelse og anfordringsgaranti, fra integrationsministeren Svar på spm. 34 om typetilfælde, fra integrationsministeren Svar på spm. 35 om andre udgiftskategorier, som det kan overvejes at inddrage under sikkerhedsstillelsen, fra integrationsministeren

Bilag til bet. o. lovf. vedr. udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love

Bilagsnr.	Titel
91	Svar på spm. 84, om Danmark har en international forpligtelse til at tage særlig hensyn til voldsramte kvinder, fra integrationsministeren Svar på spm. 85 om dispensationsadgangen for voldsramte kvinder, fra integrationsministeren Svar på spm. 86, om længden af den voldsramte ægtefælles eller samlevers ophold i Danmark vil få en større betydning om inddragelse eller nægtelse af forlængelse, fra integrationsministeren
92	Svar på spm. 97 om asyl til svenske statsborgere, fra integrationsministeren
93	Svar på spm. 48, om kommunerne skal indhente samtykke til videregivelse af oplysninger, fra integrationsministeren Svar på spm. 49 om undtagelse fra samtykkekravet ved kommunens videregivelse af oplysninger, fra integrationsministeren Svar på spm. 51 om kravet om samtykke i forvaltningsloven og personoplysningsloven, fra integrationsministeren Svar på spm. 52 om videregivelse af oplysninger elektronisk, fra integrationsministeren Svar på spm. 53 om lovforslagets § 44 a, stk. 3, fra integrationsministeren Svar på spm. 54 om lovforslagets § 44 a, stk. 3, fra integrationsministeren Svar på spm. 55 om lovforslagets § 44 a, stk. 3, fra integrationsministeren Svar på spm. 56 om personoplysningslovens § 7, fra integrationsministeren
94	Svar på spm. 67 om kaution, fra integrationsministeren
95	Svar på spm. 78 om teknisk bistand til ændringsforslag, fra integrationsministeren Svar på spm. 79 om inddragelse af opholdstilladelse, fra integrationsministeren Svar på spm. 80 om beskyttelse af udenlandske kvinder i et voldeligt ægteskab, fra integrationsministeren
96	Svar på spm. 95 om kommentar til henvendelse af 17/4-02 fra Dansk Ungdoms Fællesråd, fra integrationsministeren
97	Svar på spm. 88 om, hvilke andre eksempler der er på, at viden kan indebære inhabilitet, fra integrationsministeren
98	Henvendelse af 22/4-02 fra Dansk Kvindesamfund
99	Spm. 101 om kommentar til henvendelse af 22/4-02 fra Dansk Kvindesamfund, til integrationsministeren
100	Henvendelse af 24/4-02 fra Smidt & Wilken v. Torben Wilken
101	Spm. 102 om kommentar til henvendelse af 24/4-02 fra Smidt og Wilken v. Torben Wilken, til integrationsministeren
102	Svar på spm. 18 om kommentar til henvendelse af 21/3-02 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, fra integrationsministeren
103	Svar på spm. 22, om Danmark internationalt er forpligtet til at give personer med beskyttelsesstatus samme rettigheder som konventionsflygtninge, fra integrationsministeren Svar på spm. 24 om asylansøgere, der ikke medvirker til sagens oplysning, fra integrationsministeren Svar på spm. 25 om rejsebegrænsning i rejsedokumenter til flygtninge, fra integrationsministeren Svar på spm. 29 om ændret affattelse af § 7, stk. 3, fra integrationsministeren

Bilagsnr.	Titel
104	Svar på spm. 45 om fravigelse af forvaltningslovens almindelige regler, fra integrationsministeren Svar på spm. 46 om udveksling af personfølsomme oplysninger, fra integrationsministeren Svar på spm. 47 om forholdet til forvaltningslovens §§ 28-29 og personoplysningslovens §§ 7-8, fra integrationsministeren Svar på spm. 50 om fravigelse af princippet om god forvaltningsskik, fra integrationsministeren
105	Svar på spm. 58 om, hvilke krav der stilles i USA og Canada for at få opholdstilladelse, fra integrationsministeren
106	Svar på spm. 60 om de svenske regler vedrørende tvangsægteskaber, fra integrationsministeren
107	Svar på spm. 61 om udformning af et ændringsforslag til ægteskabsloven, fra integrationsministeren
108	Svar på spm. 81 om tålt ophold, fra integrationsministeren
109	Svar på spm. 82 om kommentar til henvendelse af 16/4-02 fra Advokatfirmaet Helge Nørrung, fra integrationsministeren
110	Svar på spm. 90 om integrationsministerens møde med foreningen Ægteskab Uden Grænser, fra integrationsministeren
111	Svar på spm. 91 om, hvilke grupper af »nære slægtninge« der ikke længere vil kunne få asyl i Danmark ved ansøgning fra en dansk repræsentation i udlandet, fra integrationsministeren Svar på spm. 92 om opholdstilladelse til nære familiemedlemmer til herboende flygtninge, fra integrationsministeren Svar på spm. 93 om undtagelse for de almindelige krav til familiesammenføring i § 9, stk. 2-9, fra integrationsministeren Svar på spm. 94, om personer med »anden tilknytning til Danmark« vil kunne opnå asyl i Danmark, fra integrationsministeren
112	Svar på spm. 96 om kommentar til henvendelse af 19/4-02 fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, fra integrationsministeren
113	Svar på spm. 87 om habilitetsspørgsmål vedrørende Flygtningenævnet, fra integrationsministeren
114	Spm. 103, om de nye lavere satser for kontanthjælp til udlændinge skal lægges til grund for vurderingen af forsørgelsesevnen, til integrationsministeren
115	Spm. 104 om risikoen for, at traumatiserede asylansøgere får afslag på opholdstilladelse grundet troværdighedskriteriet, til integrationsministeren
116	Spm. 105 om kommentar til høringssvar, til integrationsministeren
117	Svar på spm. 98 om uddannelse af tolke, fra integrationsministeren
118	Spm. 106 om kommentar til kronik i Jyllands-Posten: »Konventioner ingen hindring«, til integrationsministeren
119	Spm. 107 om udveksling af personoplysninger, til integrationsministeren
120	Svar på spm. 99 om uddannelse af tolke, fra integrationsministeren Svar på spm. 100 om uddannelse af tolke, fra integrationsministeren
121	Svar på spm. 103, om de nye lavere satser for kontanthjælp til udlændinge skal lægges til grund for vurderingen af forsørgelsesevnen, fra integrationsministeren
122	Svar på spm. 101 om kommentar til henvendelse af 22/4-02 fra Dansk Kvindesamfund, fra integrationsministeren

Bilagsnr.	Titel
123	Svar på spm. 105 om kommentar til høringssvar, fra integrationsministeren
124	Kopi af Retsudvalget alm. del – bilag 562: Svar på spm. 81 om EU-reglerne om vandre- rende arbejdstagere, fra integrationsministeren Kopi af Retsudvalget alm. del – bilag 562: Svar på spm. 82 om EU-reglerne om vandre- rende arbejdstagere, fra integrationsministeren Kopi af Retsudvalget alm. del – bilag 562: Svar på spm. 83, om en dansk statsborger, der arbejder i et andet EU-land, har ret til familiesammenføring, fra integrationsmi- nisteren
125	Svar på spm. 104 om risikoen for, at traumatiserede asylansøgere får afslag på op- holdstilladelse grundet troværdighedskriteriet, fra integrationsministeren
126	Svar på spm. 102 om kommentar til henvendelse af 24/4-02 fra Smidt og Wilken v. Torben Wilken, fra integrationsministeren
127	Svar på spm. 106 om kommentar til kronik fra Jyllands-Posten: »Konventioner ingen hindring«, fra integrationsministeren
128	Svar på spm. 107 om udveksling af personoplysninger, fra integrationsministeren
129	1. udkast til betænkning
130	Henvendelse af 4/5-02 fra Flemming Schultze, Holte
131	Spm. 108 om kommentar til henvendelse af 4/5-02 fra Flemming Schultze, Holte, til integrationsministeren
132	Spm. 109 om forfølgelse af bøsser og lesbiske, til integrationsministeren Spm. 110 om forfølgelse af bøsser og lesbiske, til integrationsministeren Spm. 111 om bøsser og lesbiske, familiesammenføring, til integrationsministeren
133	Spm. 112 om kommentar til artikel af 5/4-02 i Weekendavisen, til integrationsmini- steren
134	Henvendelse af 6/5-02 fra Adoption & Samfund
135	Spm. 113, om kommentar til henvendelsen af 6/5-02 fra Adoption & Samfund, til in- tegrationsministeren
136	2. udkast til betænkning
137	Ændringsforslag fra integrationsministeren
138	Svar på spm. 108 om kommentar til henvendelse af 4/5-02 fra Flemming Schultze, Holte, fra integrationsministeren
139	Svar på spm. 109 om forfølgelse af bøsser og lesbiske, fra integrationsministeren Svar på spm. 110 om forfølgelse af bøsser og lesbiske, fra integrationsministeren
140	Svar på spm. 111 om bøsser og lesbiske, familiesammenføring, fra integrationsmini- steren
141	Spm. 114 om hjemsendelse af flygtninge, der ikke kan klare sig uden offentlig for- sørgelse, til integrationsministeren
142	3. udkast til betænkning
143	Svar på spm. 112 om kommentar til artikel af 5/4-02 i Weekendavisen, fra integrati- onsministeren
144	Svar på spm. 113, om kommentar til henvendelsen af 6/5-02 fra Adoption & Sam- fund, fra integrationsministeren
145	Svar på spm. 114 om hjemsendelse af flygtninge, der ikke kan klare sig uden offentlig forsørgelse, fra integrationsministeren
146	Notater, som Integrationsministeriet har udarbejdet som led i de politiske drøftelser om lovforslaget

Nogle af udvalgets spørgsmål til integrationsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 71 og 103 og svarene herpå er optrykt efter ønske fra S og SF.

Spørgsmål 60, 64, 74-77 og 80 og svarene herpå er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål 1, 2, 4, 5, 7, 45-56, 72, 84, 85, 91-94 og 107 og svarene herpå er optrykt efter ønske fra SF.

Spørgsmål 1:

Hvordan vil ministeren vurdere forsørgelseskravet i lovforslaget? Hvis den hidtidige forudsætning for at give opholdstilladelse (at den herboende danske statsborger kan forsørge sin ægtefælle) ændres i løbet af 7 år, fordi den danske statsborger mister sit arbejde, hvorimod den tilflyttede ægtefælle kan forsørge familien nu, vil det så betyde, at den tilflyttede ægtefælle mister sit opholdsgrundlag?

Svar:

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 3, at integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, er i stand hertil, og om kommunalbestyrelsens udtalelse om den herboendes forsørgelsesevne, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 16, 2. pkt.

Det fremgår af bemærkningerne hertil, at bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, 2. pkt. I medfør af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 421 af 10. maj 1999 om beregningen af forsørgelsesevnen i familiesammenførings-sager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens forsørgelsesevne.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at det er hensigten, at integrationsministeren fastsætter tilsvarende regler som i den nævnte bekendtgørelse om, at den herboende persons månedlige bruttoindkomst – for at forsørgelsesevnen kan anses for godtgjort – mindst skal svare til summen af det beløb, som efter sociallovgivningen ville kunne udmåles i kontanthjælp til

den herboende person, og det beløb, som ville kunne udmåles i kontanthjælp til ansøgeren (forsørgelsesbeløbet), jf. § 5 i den gældende bekendtgørelse.

Efter den gældende bekendtgørelses § 6 anses det ved Udlændingestyrelsens afgørelse om, hvorvidt ansøgerens opholdstilladelse skal inddrages eller nægtes forlænget, for godtgjort, at den herboende person fortsat er i stand til at forsørge ansøgeren, når den herboende person og ansøgeren tilsammen har en månedlig bruttoindkomst, der mindst svarer til forsørgelsesbeløbet.

Bestemmelsen indebærer, at den tilflyttede ægtefælles indkomst skal medregnes ved beregningen af forsørgelsesevnen i forbindelse med en eventuel afgørelse om, hvorvidt ansøgerens opholdstilladelse skal inddrages eller nægtes forlænget.

Det er hensigten, at integrationsministeren fastsætter tilsvarende regler som i den gældende bekendtgørelses § 6.

Spørgsmål 2:

Skal lovforslaget forstås således, at et ægtepar efter 6 år og 10 måneders samliv her i landet kan risikere at miste retten til at bo sammen her i landet, hvis en af de forudsætninger for, at man kan få opholdstilladelse, forsvinder?

Svar:

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, bl.a. hvis det grundlag, som er angivet i tilladelsen, ikke længere er til stede, eller hvis den herboende person ikke længere kan opfylde et stillede forsørgelses- eller boligkrav.

Denne inddragelsesadgang ophører, når udlændingen meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse.

Lovforslaget indebærer, at den tidsmæssige betingelse for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse ændres, således at der først kan meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse til en udlænding, efter at den pågældende har boet lov-

ligt her i landet i mere end de sidste syv år med opholdstilladelse på det samme grundlag, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Lovforslaget indebærer således, at en opholdstilladelse vil kunne inddrages i op til syv år, hvis det grundlag, som er angivet i tilladelsen, ikke længere er til stede. Tilsvarende vil en opholdstilladelse kunne inddrages i op til syv år, f.eks. hvis den herboende person ikke længere opfylder et stillet forsørgelses- eller boligkrav.

Udlændingelovens § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser, jf. udlændingelovens § 19, stk. 5. Det betyder, at der ved inddragelsesafgørelser skal tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende, herunder bl.a. på grund af udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer samt inddragelsens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer.

Det foreslås i den forbindelse i lovforslagets § 1, nr. 29, at udlændingens tilknytning til det danske samfund skal indgå som et § 26-hensyn i stedet for det nuværende hensyn i § 26, stk. 1, nr. 1, hvorefter der skal lægges vægt på udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund, herunder om udlændingen er kommet her til landet som barn eller ganske ung. Forslaget betyder, at der ved inddragelsesafgørelser skal tages hensyn til, om udlændingen er velintegreret i Danmark og dermed har opnået tilknytning til det danske samfund.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 1, nr. 30, at varigheden af udlændingens ophold her i landet ikke længere i sig selv skal indgå som et § 26-hensyn.

Det er anført i lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 29 og 30 (side 81), at det vil afhænge af en samlet vurdering af udlændingens forhold, om den pågældende har opnået en sådan tilknytning til det danske samfund, at den pågældendes opholdstilladelse ikke skal inddrages. I denne vurdering kan f.eks. indgå, om udlændingen har tilknytning til arbejdsmarkedet, om udlændingen er engageret i foreningslivet, om udlændingen har tilegnet sig grundlæggende dansk kundskaber, og om udlændingen har gennemført et længerevarende uddannelsesforløb. Endvidere kan varigheden af udlændingens ophold i Danmark indgå som et kriterium i den samlede vurdering af ud-

lændingens tilknytning til det danske samfund. Dog skal selve det forhold, at en udlænding har opholdt sig her i landet i en årrække på op til syv år, ikke i sig selv føre til, at inddragelse af udlændingens opholdstilladelse undlades.

Spørgsmål 4:

Hvordan vil ministeren håndtere sager, hvor en tilflyttet ægtefælle mister sin danske ægtefælle ved dødsfald, og hvor familien er blevet etableret med børn og bolig m.v., men hvor opholdsgrundlaget jo er forsvundet på grund af dødsfaldet?

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 2 og 3 skal der ved inddragelsesafgørelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende, herunder bl.a. på grund af udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer samt inddragelsens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, jf. udlændingelovens § 19, stk. 5, jf. § 26, stk. 1.

Lovforslaget ændrer ikke herved.

Det betyder, at der også fremover i situationer som beskrevet i spørgsmålet vil blive taget hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende, herunder på grund af at der er etableret en familie med børn her i landet.

I denne vurdering vil der blive lagt særlig vægt på, om årsagen til, at grundlaget for en opholdstilladelse er bortfaldet, er dødsfald, ligesom eventuelle børns tilknytning til det danske samfund vil blive tillagt en væsentlig betydning. Er situationen den, at en dansk statsborger ved sin død efterlader en udenlandsk ægtefælle og mindreårige fællesbørn, der er danske statsborgere, vil ægtefællen således fortsat blive meddelt opholdstilladelse.

Spørgsmål 5:

Hvad vil ministeren ændre i lovforslaget set i lyset af løftet på konferencen afholdt den 24. februar 2002 af foreningen Ægteskab uden grænser om, at det ikke nødvendigvis skal være den herboende ægtefælle, der skal kunne forsørge den kommende ægtefælle, hvis den tilflyttede ægtefælle rent faktisk er i stand hertil? Der henvises til det eksempel, som blev nævnt under

konferencen om det dansk franske par, hvor den danske kvinde var studerende, hvorimod den franske mand havde mulighed for at forsørge familien i Danmark.

Svar:

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 4, 2. pkt., skal opholdstilladelse på grundlag af ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed med en herboende indvandrer – medmindre særlige grunde taler derimod – betinges af, at den herboende indvandrer godtgør at være i stand til at forsørge den tilflyttende ægtefælle eller faste samlever.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 3, at opholdstilladelse på grundlag af ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed – medmindre ganske særlige grunde taler derimod – i alle tilfælde skal betinges af, at den herboende ægtefælle eller faste samlever godtgør at være i stand til at forsørge den tilflyttende ægtefælle eller faste samlever, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 3.

Baggrunden for den foreslåede udvidelse af forsørgelseskravet er et ønske om at sikre, at udlændinge, der kommer her til landet, er selvforsørgende, således at de ikke ligger det offentlige til byrde. Det er regeringens opfattelse, at dette vil bidrage til såvel integrationen af de pågældende udlændinge som til en generelt større velvilje og forståelse over for udlændinge i befolkningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer – som det gældende forsørgelseskrav – at det er den herboende person, der skal godtgøre at være i stand til at forsørge den tilflyttende ægtefælle eller faste samlever. Det betyder, at der i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til den tilflyttende ægtefælle eller faste samlever alene lægges vægt på den herboende persons indtægtsforhold og ikke på den tilflyttende persons indtægtsforhold.

På konferencen den 24. februar 2002 lovede jeg, at jeg ville overveje, om det fortsat skal være sådan. Det mener jeg, at det skal.

Baggrunden herfor er bl.a., at vurderingen af en persons evne til at forsørge sin familie nødvendigvis må baseres på oplysninger om den pågældendes økonomiske forhold i en periode forud for ansøgningen. En tilflyttende ægtefælle vil imidlertid normalt i forbindelse med flytningen

til Danmark befinde sig i en omskiftelig situation, hvor det f.eks. i mange tilfælde kan være nødvendigt at opgive et eventuelt arbejde, skifte arbejde eller for en periode at være arbejdssøgende. I forhold hertil vil den herboende persons økonomiske situation som oftest være mere stabil.

Det er således Integrationsministeriets opfattelse, at det vil være forbundet med for stor usikkerhed at basere vurderingen af en families evne til at forsørge sig selv på den tilflyttende ægtefælles eller faste samlevers forhold, idet en vurdering af den pågældendes hidtidige økonomiske forhold principielt ikke siger noget om den pågældendes fremtidige økonomiske forhold. Dette gælder også, selvom den pågældende ud fra en umiddelbar betragtning synes at have en betydelig indtægt.

Det bemærkes, at der ved en eventuel senere afgørelse om, hvorvidt den tilflyttende ægtefælles eller faste samlevers opholdstilladelse skal inddrages eller nægtes forlænget, i forbindelse med beregningen af forsørgelsesevnen vil skulle tages hensyn til både den herboende persons og den tilflyttende persons indkomst. Der henvises herved til besvarelsen af spørgsmål nr. 1.

Det bemærkes endvidere særligt for så vidt angår det eksempel, som er nævnt i spørgsmålet, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, at der som udgangspunkt skal stilles krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen i alle tilfælde af ægtefællesammenføring. Udlændingemyndighederne kan imidlertid undlade at kræve forsørgelsesevnen godtgjort, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Ganske særlige grunde vil f.eks. kunne foreligge, hvis den herboende person er studerende på en erhvervskompetencegivende uddannelse i form af en videregående uddannelse eller en erhvervsfaglig ungdomsuddannelse, jf. herved lovforslagets bemærkninger, side 52.

Spørgsmål 7:

Hvordan skal tilknytningskravet vurderes? Det ønskes oplyst, om det er korrekt, at en dansker, der i en periode bor i USA og derfor taler amerikansk, og som gifter sig med en amerikansk statsborger, ikke kan få ret til at flytte til Danmark med sin ægtefælle på grund af tilknytningskravet, da den amerikanske ægtefælle ikke kan tale dansk ved ansøgningsstidspunktet?

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse vedrørende tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, jf. lovforslagets side 31 og 54, at formålet med forslaget om, at ægtefællesammenføring som udgangspunkt skal ske i det land, hvortil ægtefællernes samlede tilknytning er størst, bl.a. er at sikre det bedst mulige udgangspunkt for en vellykket integration af det familiemedlem, der ønskes familiesammenført til Danmark. Formålet med forslaget er på den baggrund at opnå, at der alene meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring, når ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er så stærk, at ægtefællesammenføring bør ske her i landet.

Ved vurderingen af, om ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land, skal udlændingemyndighederne inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation.

Der er tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag på baggrund af de samlede forhold, der konkret gør sig gældende for det enkelte ægtepar.

Der skal ved vurderingen bl.a. inddrages en afvejning af ægtefællernes sproglige færdigheder, herunder om den herboende taler dansk, om ægtefællerne taler det sprog, som tales i ægtefællens hjemland, og om ægtefællen taler dansk. Afvejningen af ægtefællernes sproglige færdigheder indgår alene som ét af en række elementer i vurderingen af, om tilknytningskravet kan anses for opfyldt.

Herudover skal der ved afvejningen således bl.a. lægges vægt på længden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande, herunder på hvor de har haft deres opvækst, og hvor de har gået i skole. Det vil ikke være afgørende for tilknytningsvurderingen, hvis f.eks. den herboende person alene har haft et korterevarende ferie- eller skoleophold i ægtefællens hjemland. Der skal endvidere ved vurderingen af den herboende persons ophold i ægtefællens hjemland tages hensyn til, om opholdet skyldes en arbejdsmæssig udstationering i forbindelse med ansættelse hos de danske myndigheder, internationale organisationer o.l., eller hos en dansk virksomhed. Er dette tilfældet, indgår opholdet i ægte-

fællens hjemland ikke med samme vægt i afvejningen, som hvis der er tale om et ophold, der ikke har en sådan begrundelse.

Om tilknytningskravet vil være opfyldt, og om der vil kunne meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring i en situation, som den i spørgsmålet beskrevne, vil således afhænge af de samlede konkrete omstændigheder og af en individuel vurdering heraf i hver enkelt sag.

Spørgsmål 45:

Foreligger der i lovforslagets bemærkninger en tilstrækkelig udførlig begrundelse for at fravige forvaltningslovens almindelige regler, som det bl.a. kræves i Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet, pkt. 4.3.6 om forholdet til centrale og tværgående love og retsgrundsætninger?

Svar:

Med lovforslaget foreslås det i de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a, at Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om en udlændings opholdsgrundlag til kommunerne. Det foreslås endvidere i den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, at kommunalbestyrelsen uden samtykke fra den herboende person og ansøgeren kan afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen til brug for behandlingen af en sag om familiesammenføring.

Det forudsættes, at der med spørgsmålet sigtes til disse bestemmelser i lovforslaget.

Af Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet følger, at der i almindelighed må udvises tilbageholdenhed med på særlige områder at fravige love af generel og tværgående karakter, som fra lovgivningsmagts side er udtryk for generelle principper og afvejninger. Såfremt der på konkrete områder er et væsentligt behov for specialregulering af de nævnte spørgsmål, må der stilles krav om en udførlig begrundelse i lovforslagets bemærkninger.

Af lovforslagets bemærkninger, side 35 og 90, fremgår, at de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a har til formål at styrke samarbejdet mellem Udlændingestyrelsen og kommunerne. Herved vil det bl.a. kunne opnås, at mulighederne for at omgå sociallovgivningen og udlændingelovgivningen indskrænkes. Videregivelsen af oplysninger efter de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a, stk. 1, 2

og 4, har endvidere særligt til formål at sikre kommunernes retmæssige administration efter integrationsloven og anden lovgivning, hvor opholdsgrundlaget har betydning for lovens administration, mens videregivelse af oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 3, særligt har til formål at sikre, at kommunerne kan få kendskab til grundlaget for Udlændingestyrelsens afgørelser i familiesammenførings-sager og derved øget kendskab til, hvilke oplysninger der er af betydning for afgørelsen af familiesammenførings-sager.

Ved efter de foreslåede bestemmelser i § 44 a at undtage Udlændingestyrelsens videregivelse af oplysninger til kommunalbestyrelsen fra krav om samtykke sikres det, at udlændingen ikke kan hindre Udlændingestyrelsen i at videregive oplysningerne til kommunalbestyrelsen.

Endvidere fremgår det af lovforslagets bemærkninger, side 44, at den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, har til formål dels at sikre det bedst mulige grundlag for samarbejdet mellem udlændingemyndighederne og kommunerne i sager om familiesammenføring, dels at mindske risikoen for omgåelse af udlændingelovens betingelser for at opnå familiesammenføring.

Ved efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, at undtage kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger til Udlændingestyrelsen fra krav om samtykke sikres det, at den herboende person og ansøgeren ikke kan hindre kommunalbestyrelsen i at videregive oplysningerne til Udlændingestyrelsen. Det forudsættes i den forbindelse endvidere, at kommunalbestyrelsen ikke underretter den herboende person eller ansøgeren om, at kommunalbestyrelsen har afgivet en udtalelse om de pågældendes forhold til Udlændingestyrelsen. Det sikres herved, at de pågældende personer ikke kan tage højde for de videregivne oplysninger i forhold til Udlændingestyrelsens sagsbehandling, før oplysningerne eventuelt udsendes i parthøring til de pågældende.

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at de i lovforslagets bemærkninger angivne formål for de foreslåede videregivelsesbestemmelser er af så vægtig karakter, at de begrunder den foreslåede fravigelse fra det almindelige krav om samtykke.

Spørgsmål 46:

Hvad er baggrunden for, at der i lovforslaget ikke skelnes mellem de forskellige situationer og typer af personfølsomme oplysninger, når der fraviges fra det almindelige udgangspunkt efter bl.a. forvaltningsloven om, at der skal indhentes samtykke fra de berørte personer som betingelse for, at forskellige myndigheder kan udveksle personfølsomme oplysninger?

Svar:

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a, hvorefter Udlændingestyrelsen uden samtykke fra udlændingen kan videregive oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag til kommunerne, samt i udlændingelovens § 9, stk. 15, hvorefter kommunalbestyrelsen uden samtykke fra den herboende person og ansøgeren kan afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen til brug for behandlingen af en sag om familiesammenføring.

Af de foreslåede bestemmelser fremgår udtrykkeligt, i hvilke situationer oplysningerne kan videregives.

Kommunalbestyrelsens udtalelse vil således efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, kunne afgives i forbindelse med Udlændingestyrelsens behandling af en sag om familiesammenføring. Oplysninger efter de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a, stk. 1, 2 og 4, videregives i forbindelse med afgørelse af de i disse bestemmelser omhandlede sager om opholdstilladelse, og oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 3, vil kunne videregives på kommunalbestyrelsens anmodning efter Udlændingestyrelsens afgørelse af en ansøgning om opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning.

Endvidere fremgår det, at der efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, kun kan videregives oplysninger, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelsen af familiesammenførings-sagen. Af de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a, stk. 1 og 4, fremgår udtrykkeligt, at Udlændingestyrelsen videregiver oplysninger om udfaldet af en udlændings ansøgning om opholdstilladelse eller om udfaldet af en sag om forlængelse, inddragelse eller bortfald af en op-

holdstilladelse. Af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 2, fremgår, at Udlændingestyrelsen videregiver oplysninger vedrørende udlændingens opholdsgrundlag, som er nødvendige for kommunens administration efter integrationsloven eller efter anden lovgivning, hvor opholdsgrundlaget har betydning for lovens administration, mens der efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 3, videregives oplysninger om, hvorvidt der ved afgørelsen af en sag om opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning er gjort undtagelse fra de almindelige betingelser for familiesammenføring.

Samtlige foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 15, og § 44 a har til formål dels at sikre det bedst mulige grundlag for samarbejdet mellem udlændingemyndighederne og kommunerne i udlændingesager, dels at mindske risikoen for omgåelse af sociallovgivningen og udlændingelovgivningen.

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at formålene for disse foreslåede videregivelsesbestemmelser er af så vægtig karakter, at de begrundes den foreslåede fravigelse fra det almindelige krav om samtykke.

Spørgsmål 47:

Tilsligter lovforslaget at fravige det forbud mod videregivelse af personfølsomme oplysninger, som er indeholdt i forvaltningslovens §§ 28-29 og personoplysningslovens §§ 7-8, i et videre omfang, end det følger af de undtagelser, som er indeholdt i de nævnte bestemmelser, og i så fald i hvilket omfang?

Svar:

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a, hvorefter Udlændingestyrelsen uden samtykke fra udlændingen kan videregive oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag til kommunerne.

Udlændingestyrelsen vil ikke kunne videregive oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold, medmindre der er hjemmel hertil i personoplysningslovens § 7, herunder hvis udlæn-

dingen har givet samtykke hertil, jf. personoplysningslovens § 7, stk. 2, nr. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at de oplysninger, som Udlændingestyrelsen vil skulle videregive i medfør af de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a ikke er omfattet af personoplysningslovens § 7.

Det bemærkes i øvrigt, at det følger af forvaltningslovens §§ 28 og 29, at der kan ske videregivelse af de deraf omfattede oplysninger, hvis dette følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Tilsvarende må antages at gælde for så vidt angår personoplysningslovens § 8.

Udlændingestyrelsens videregivelse af oplysninger til kommunerne vil følge af de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a.

Spørgsmål 48:

Skal kommunerne i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler indhente samtykke fra den pågældende person, inden der på Udlændingestyrelsens anmodning oplyses om, hvorvidt den herboende referenceperson er i stand til at forsørge asylansøger, og hvorvidt referencepersonen har modtaget hjælp efter loven om aktiv socialpolitik eller integrationsloven siden 1 år inden ansøgningen om ægtefællesammenføring blev indgivet (jf. forslaget § 9, stk. 16 og 17)?

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 16, afgiver kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, er i stand hertil. Integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godt gjort, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, er i stand hertil og om kommunalbestyrelsens udtalelse.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 16, svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, og forudsættes anvendt i overensstemmelse med gældende praksis, jf. herved bekendtgørelse nr. 421 af 10. maj 1999 om beregningen af forsørgelsesevnen i familiesammenføringsager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens forsørgelsesevne.

I tilknytning til bekendtgørelsen er udstedt vejledning nr. 107 af 10. maj 1999 om beregningen af forsørgelsesevnen i familiesammenførings-sager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens forsørgelsesevne, hvor bl.a. spørgsmålet om samtykke til udveksling af oplysninger og dokumentation mellem kommunalbestyrelsen og Udlændingestyrelsen m.v. er beskrevet.

Det fremgår heraf, at i det omfang det er nødvendigt efter den lovgivning, der gælder for udveksling af personoplysninger, indhenter Udlændingestyrelsen, førend styrelsen anmoder kommunalbestyrelsen om en udtalelse om referencens eller referencernes forsørgelsesevne, samtykke fra de personer, der skal inddrages ved kommunalbestyrelsens udtalelse, til, at oplysninger og dokumentation vedrørende de pågældende kan udveksles mellem Udlændingestyrelsen og kommunalbestyrelsen og mellem kommunalbestyrelsen og andre kommunalbestyrelser og myndigheder. Samtykket vil omfatte oplysninger og dokumentation vedrørende forhold, som er af betydning for beregningen af forsørgelsesbeløbet og/eller opgørelsen af den samlede månedlige bruttoindkomst.

Er kommunalbestyrelsens konkrete indhentelse af oplysninger og dokumentation ikke omfattet af det samtykke, som Udlændingestyrelsen oprindeligt har indhentet, indhenter kommunalbestyrelsen samtykke fra den eller de berørte personer, førend kommunalbestyrelsen indhenter de fornødne oplysninger og den fornødne dokumentation fra andre myndigheder.

Såfremt referencen eller referencerne ikke giver samtykke til udveksling af oplysninger, kan indhentelse og videregivelse af oplysninger og dokumentation ske uden samtykke fra de pågældende personer i overensstemmelse med reglerne i den lovgivning, der gælder for udveksling af personoplysninger.

Udlændingestyrelsen og – i det omfang kommunalbestyrelsen selvstændigt indhenter samtykke – kommunalbestyrelsen skal oplyse de pågældende personer om adgangen til at indhente og videregive oplysninger og dokumentation og om konsekvensen af, at den pågældende ikke vil meddele samtykke hertil.

Med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 16, forudsættes det, at ovenstående praksis videreføres.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 17, afgiver kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den herboende person siden 1 år inden tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Det forudsættes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen og kommunalbestyrelsen indhenter samtykke til videregivelse af oplysningerne i overensstemmelse med den ovenfor beskrevne fremgangsmåde i forbindelse med videregivelse af oplysninger efter udlændingelovens § 9, stk. 16.

Spørgsmål 49:

Hvad kan oplyses om baggrunden for, at det er fundet nødvendigt i forslaget § 9, stk. 15, at undtage fra samtykkekravet ved kommunens videregivelse af oplysninger om en ansøgers eller herboende referencepersons rent private forhold til udlændingemyndighederne, når de pågældende som angivet i bemærkningerne som udgangspunkt alligevel skal partshøres efterfølgende i henhold til forvaltningslovens § 19, og derved vil få kendskab til videregivelsen af oplysningerne og vil kunne tage højde for dem ved afgivelsen af deres svar til udlændingemyndighederne?

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra den herboende person og ansøgeren afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen til brug for behandlingen af en sag om familiesammenføring, om de af kommunalbestyrelsen bekendte forhold vedrørende den herboende person og ansøgeren, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelsen af sagen.

Efter bestemmelsen vil en kommunalbestyrelse i alle familiesammenførings-sager have mulighed for at videregive oplysninger til Udlændingestyrelsen, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for familiesammenførings-sagen, således at udlændingemyndighederne kan tage højde herfor ved behandlingen af sagen. Der kan f.eks. være tale om oplysninger, som direkte angiver eller peger på, at et ægteskab er indgået under tvang. Der kan også være tale om

oplysninger, som peger på, at der er tale om et proformaægteskab.

Formålet med bestemmelsen er dels at sikre det bedst mulige grundlag for samarbejdet mellem udlændingemyndighederne og kommunerne i sager om familiesammenføring, dels at mindske risikoen for omgåelse af udlændingelovens betingelser for at opnå familiesammenføring.

Kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger kan ske uden samtykke fra den herboende person og ansøgeren.

Ved at undtage kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger til Udlændingestyrelsen fra krav om samtykke sikres det, at den herboende person og ansøgeren ikke kan hindre kommunalbestyrelsen i at videregive oplysningerne til Udlændingestyrelsen.

Det forudsættes i den forbindelse endvidere, at kommunalbestyrelsen ikke underretter den herboende person eller ansøgeren om, at kommunalbestyrelsen har afgivet en udtalelse om de pågældendes forhold til Udlændingestyrelsen. Baggrunden herfor er, at de pågældende ellers ville have mulighed for på forhånd at tage højde for de videregivne oplysninger i forhold til Udlændingestyrelsens sagsbehandling.

Udlændingestyrelsen vil om fornødent sende kommunalbestyrelsens oplysninger i partshøring hos de pågældende, inden der træffes afgørelse i sagen, jf. reglerne herom i forvaltningslovens § 19. Der vil således ikke ske partshøring i alle sager. Kravet om partshøring gælder således kun, hvis oplysningerne er til ugunst for ansøgeren og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Endvidere vil der ikke ske partshøring, hvis det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, eller hvis parten ikke har ret til aktindsigt efter forvaltningslovens regler, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4.

Når kommunalbestyrelsen ikke underretter den herboende person og ansøgeren om, at kommunalbestyrelsen har afgivet en udtalelse om de pågældendes forhold til Udlændingestyrelsen, sikres det, at de pågældende personer ikke kan tage højde for de videregivne oplysninger i forhold til Udlændingestyrelsens sagsbehandling,

før oplysningerne eventuelt udsendes i partshøring til de pågældende.

Spørgsmål 50:

Hvad kan oplyses om baggrunden for, at lovforslaget fraviger princippet for god forvaltningsskik som udtrykt i bl.a. Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven og retssikkerhedslovens § 12, stk. 3, om, at myndighederne altid skal forsøge at få samtykke til at indhente personfølsomme oplysninger til brug for behandling af ansøgningssager, selvom loven giver myndighederne adgang til at indhente oplysninger til brug for deres sagsbehandling uden samtykke, og Justitsministeriets vejledning m.v. tilmed pålægger myndighederne en vis tilbageholdenhed med at benytte en adgang efter loven til at indhente oplysninger uden samtykke, idet nogle af disse oplysninger foreslås videregivet bl.a. til brug for kommunernes udbetaling af sociale ydelser efter integrationsloven, lov om aktiv socialpolitik eller lov om social pension?

Svar:

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a, hvorefter Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om en udlændings opholdsgrundlag til kommunerne.

De foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a har til formål at styrke samarbejdet mellem Udlændingestyrelsen og kommunerne. Herved vil det bl.a. kunne opnås, at mulighederne for at omgå sociallovgivningen og udlændingelovgivningens indskrænkes. Videregivelsen af oplysninger efter de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a, stk. 1, 2 og 4, har endvidere særligt til formål at sikre kommunernes retmæssige administration efter integrationsloven og anden lovgivning, hvor opholdsgrundlaget har betydning for lovens administration.

Udlændingestyrelsens videregivelse af oplysninger kan på den baggrund ske uden samtykke fra udlændingen.

Det forudsættes imidlertid, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om opholdstilladelse, vejleder udlændingen om, at videregivelse af de nævnte oplysninger vil kunne ske, såfremt det i det enkelte tilfælde skulle blive aktuelt.

Spørgsmål 51:

Er det angivne hensyn til at »forbedre samarbejdet mellem kommunerne og udlændingemyndighederne« tilstrækkeligt til (i relation til bl.a. Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet, pkt. 4.3.6), at der bortses fra kravet om samtykke i forvaltningsloven og personoplysningsloven i tilfælde, hvor udlændingemyndighederne gives adgang til at videregive oplysninger til kommunerne om, at der er gjort undtagelse fra et eller flere af kravene for at få opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning (lovforslagets § 44 a, stk. 3), idet der ikke her tillige angives noget omgåelseshensyn?

Svar:

De foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a har generelt til formål at forbedre samarbejdet mellem kommunerne og udlændingemyndighederne, således at det bl.a. kan opnås, at mulighederne for at omgå sociallovgivningen og udlændingelovgivningen indskrænkes. Derudover har den foreslåede bestemmelse i § 44 a, stk. 3, særligt til formål at sikre, at kommunerne kan få kendskab til grundlaget for Udlændingestyrelsens afgørelser i familiesammenførings-sager og derved øget kendskab til, hvilke oplysninger der er af betydning for afgørelsen af familiesammenførings-sager.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 3, kan Udlændingestyrelsen – i tilfælde, hvor en udlænding meddeles opholdstilladelse på grundlag af familiemæssig tilknytning til en herboende person – efter anmodning fra kommunalbestyrelsen videregive oplysninger om, hvorvidt der ved afgørelsen af sagen er gjort undtagelse fra de almindelige betingelser for familiesammenføring, til kommunalbestyrelsen.

Herved får kommunalbestyrelsen et øget kendskab til grundlaget for Udlændingestyrelsens afgørelse i familiesammenførings-sager.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, hvorefter kommunalbestyrelsen uden samtykke fra den herboende person og ansøgeren kan afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen til brug for behandlingen af en sag om familiesammenføring om de af kommunalbestyrelsen bekendte forhold vedrørende den herboende person og ansøgeren, som kommunalbesty-

relsen skønner vil være af betydning for afgørelsen af sagen. Bestemmelsen har bl.a. til formål at mindske risikoen for omgåelse af udlændingelovens betingelser for at opnå familiesammenføring.

I forbindelse med kommunalbestyrelsens afgivelse af udtalelser efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, er det væsentligt, at kommunalbestyrelsen har kendskab til grundlaget for Udlændingestyrelsens afgørelser i familiesammenførings-sager med henblik på at kunne vurdere, om der i en konkret sag er behov for at afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen.

Det skal endelig bemærkes, at Udlændingestyrelsen alene kan oplyse, hvorvidt meddelelsen af opholdstilladelse ikke er gjort betinget af, at de almindelige betingelser for familiesammenføring er opfyldt, fordi særlige grunde m.v. har talt derimod – og ikke, hvilke særlige grunde der har talt imod at betinge opholdstilladelsen af, at de almindelige betingelser for familiesammenføring er opfyldt.

Spørgsmål 52:

Hvad er baggrunden for, at oplysninger om, hvorvidt der er gjort undtagelse fra et eller flere af kravene til familiesammenføring, til forskel fra de øvrige oplysninger som efter forslaget fremover skal videregives af udlændingemyndighederne til kommunerne, ikke skal kunne videregives af Udlændingestyrelsen til kommunerne elektronisk, men altid skal videregives pr. brev?

Svar:

Det overordnede formål med de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 44 a er at styrke samarbejdet mellem Udlændingestyrelsen og kommunerne. Herved vil det bl.a. kunne opnås, at mulighederne for at omgå sociallovgivningen og udlændingelovgivningen indskrænkes.

Videregivelsen af oplysninger efter de foreslåede bestemmelser i § 44 a, stk. 1, 2 og 4, har derudover særligt til formål at sikre kommunernes retmæssige administration efter integrationsloven og anden lovgivning, hvor opholdsgrundlaget har betydning for lovens administration.

Det er hensigten at etablere et datagrundlag med de i § 44 a, stk. 1, 2 og 4, nævnte oplysninger og de oplysninger fra CPR, som er nødven-

dige for kommunernes administration efter integrationsloven og efter anden lovgivning, hvor opholdsgrundlaget har betydning for lovens administration. Det er hensigten, at udlændingemyndighederne og kommunerne skal have adgang til datagrundlaget.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 3, videregiver Udlændingestyrelsen oplysninger om, hvorvidt der ved afgørelsen af en sag om opholdstilladelse på grundlag af familiemæssig tilknytning til en herboende person er gjort undtagelse fra de almindelige betingelser for familiesammenføring, fordi særlige grunde har talt derfor.

Bestemmelsen har særligt til formål at sikre, at kommunerne kan få kendskab til grundlaget for Udlændingestyrelsens afgørelser i familiesammenføringssager og derved øget kendskab til, hvilke oplysninger der er af betydning for afgørelsen af familiesammenføringssager.

Oplysningerne har derimod ikke nogen betydning for kommunens administration efter integrationsloven og efter anden lovgivning, hvor opholdsgrundlaget har betydning for lovens administration, hvorfor oplysningerne ikke foreslås at være omfattet af det datagrundlag, der foreslås oprettet med henblik på at sikre kommunernes retmæssige administration efter bl.a. integrationsloven.

Videregivelsen af de i den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 3, nævnte oplysninger foreslås på den baggrund alene at kunne ske i brevform.

Spørgsmål 53:

Hvad er baggrunden for, at Udlændingestyrelsen efter forslagets § 44 a, stk. 3, ikke skal indhente samtykke fra den pågældende ansøger, når Udlændingestyrelsen efter kommunens anmodning videregiver oplysninger om, hvorvidt der i den konkrete sag er gjort undtagelse fra et eller flere af kravene til familiesammenføring?

Svar:

Der har fra kommunal side været udtrykt utilfredshed med, at Udlændingestyrelsen i familiesammenføringssager, hvor der – på trods af, at en kommunalbestyrelse har afgivet en udtalelse om, at den herboende person f.eks. ikke kan godtgøre sin forsørgelsesevne – er meddelt opholdstilladelse, ikke kan oplyse kommunalbe-

styrelsen om grundlaget for, at der er meddelt opholdstilladelse.

Regeringen finder det væsentligt, at samarbejdet mellem Udlændingestyrelsen og kommunerne styrkes. Herved vil det bl.a. kunne opnås, at mulighederne for at omgå udlændingelovgivningens indskrænkes.

På den baggrund foreslås det i den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 3, at Udlændingestyrelsen – når en udlænding er meddelt opholdstilladelse i en familiesammenføringssag – efter anmodning fra kommunalbestyrelsen uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om, hvorvidt der ved afgørelsen af sagen er gjort undtagelse fra de almindelige betingelser for familiesammenføring, til kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse har særligt til formål at sikre, at kommunerne kan få kendskab til grundlaget for Udlændingestyrelsens afgørelser i familiesammenføringssager og derved øget kendskab til, hvilke oplysninger der er af betydning for afgørelsen af familiesammenføringssager.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, hvorefter kommunalbestyrelsen uden samtykke fra den herboende person og ansøgeren kan afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen til brug for behandlingen af en sag om familiesammenføring om de af kommunalbestyrelsen bekendte forhold vedrørende den herboende person og ansøgeren, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelsen af sagen. Bestemmelsen har bl.a. til formål at mindske risikoen for omgåelse af udlændingelovens betingelser for at opnå familiesammenføring.

I den forbindelse er det væsentligt, at kommunalbestyrelsen har kendskab til grundlaget for Udlændingestyrelsens afgørelser i familiesammenføringssager med henblik på at kunne vurdere, om der i en konkret sag er behov for at afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen.

Det skal endelig bemærkes, at Udlændingestyrelsen alene kan oplyse, hvorvidt meddelelsen af opholdstilladelse ikke er gjort betinget af, at de almindelige betingelser for familiesammenføring er opfyldt, fordi særlige grunde m.v. har talt derimod – og ikke, hvilke særlige grunde der har talt imod at betinge opholdstilladelsen af, at de

almindelige betingelser for familiesammenføring er opfyldt.

Spørgsmål 54:

Hvad er rækkevidden af Udlændingestyrelsens mulighed for at videregive oplysninger i henhold til den foreslåede § 44 a, stk. 3, hvorefter en kommune kan anmode om oplysninger om, hvorvidt der er gjort undtagelse fra et eller flere af kravene til familiesammenføring?

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 3, kan Udlændingestyrelsen – når en udlænding er meddelt opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person – efter anmodning fra kommunalbestyrelsen uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om, hvorvidt der ved afgørelsen af sagen er gjort undtagelse fra de almindelige betingelser for familiesammenføring, til kommunalbestyrelsen.

Udlændingestyrelsen kan således alene videregive oplysninger i sager, hvor en udlænding er meddelt opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende person.

Udlændingestyrelsen kan endvidere kun videregive oplysningerne til kommunalbestyrelsen for den kommune, hvori udlændingen bor eller opholder sig, eller hvortil udlændingen flytter fra udlandet, og videregivelsen kan alene ske efter kommunalbestyrelsens anmodning.

Udlændingestyrelsen kan endelig alene oplyse, hvorvidt der ved afgørelsen af sagen er gjort undtagelse fra de i de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 1, 3-8, 10 eller 11, nævnte betingelser for familiesammenføring, fordi særlige grunde har talt derfor. Udlændingestyrelsen kan derimod ikke oplyse, hvilke særlige grunde der har talt for at gøre undtagelse fra de nævnte betingelser.

Bestemmelsen indebærer f.eks., at Udlændingestyrelsen i et tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har afgivet en udtalelse til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse af en familiesammenføringssag om den herboende persons boligforhold, som peger på, at boligkravet ikke er opfyldt, og hvor Udlændingestyrelsen på trods heraf har givet tilladelse til familiesammenføring, fordi særlige grunde har talt herfor, kan oplyse kommunalbestyrelsen om, at der ved afgørelsen

af sagen er gjort undtagelse af boligkravet, fordi særlige grunde har talt derfor. Udlændingestyrelsen kan derimod ikke oplyse, hvilke særlige grunde der har talt for at gøre undtagelse for boligkravet.

Spørgsmål 55:

Indebærer oplysningspligten efter forslaget § 44 a, stk. 3, at kommunen skal kunne få oplysning om, hvad de nærmere »særlige grunde« er til, at udlændingemyndighederne har valgt at undtage fra et eller flere af kravene til familiesammenføring?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 54.

Spørgsmål 56:

Såfremt Udlændingestyrelsen i tilfælde, hvor en kommune anmoder om oplysninger om, hvorvidt der er gjort undtagelse fra et eller flere af kravene til familiesammenføring, også kan oplyse de nærmere »særlige grunde« for undtagelsen, er det da ministerens opfattelse, at det angivne formål bag bestemmelsen om et bedre samarbejde mellem kommunerne og udlændingemyndighederne som grundlag for undtagelsen fra kravet om samtykke er i overensstemmelse med kravene i direktiv 95/46/EF som de bl.a. er udmøntet i personoplysningslovens § 7?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 54.

Spørgsmål 60:

Ministeren bedes redegøre for de svenske regler og ordninger, som er gennemført for at modvirke tvangsægteskaber. Har ministeren under forberedelsen af lovforslaget studeret disse regler?

Svar:

Den nuværende bestemmelse i den svenske udlændingelov vedrørende opholdstilladelse på baggrund af ægteskab er § 4 i kapitel 2, som fik sin nuværende udformning ved en lovændring pr. 1. juli 2000.

Hovedreglen i bestemmelsen er, at opholdstilladelse kan bevilges til en udlænding, som er gift

med eller samboende med en i Sverige fastboende person, hvis parterne har levet sammen i et længerevarende forhold i udlandet. Bestemmelsen åbner dog også mulighed for, at der kan bevilges opholdstilladelse, selvom parterne ikke har levet sammen i et længerevarende forhold i udlandet. I disse tilfælde er det dog en forudsætning for at meddele opholdstilladelse, at forholdet fremstår som seriøst, og at særlige grunde ikke taler imod, at tilladelsen gives.

I bemærkningerne til lovforslaget (prop. 1999/2000:43 s. 40) anførte den svenske regering følgende:

»For at forhindre, at nogen mod sin vilje tvinges ind i et ægteskab, er det efter regeringens vurdering af stor betydning, at der foretages særligt grundige mundtlige undersøgelser, når der er tale om arrangerede ægteskaber. Ved denne undersøgelse er det meget nærliggende, at den i Sverige bosiddende part høres uden tilstedeværelse af slægtninge, og at en eventuel tolk er upartisk. Hvis ansøgningen baseres alene på, at ægteskabet er i overensstemmelse med national sædvane, bør den ikke accepteres. Kun i de tilfælde, hvor forholdet virkelig kan konstateres at have baggrund i et traditionelt kulturmønster, og hvor det indgås med parternes frie vilje, bør opholdstilladelse bevilges, selv om parterne kun har truffet hinanden i meget begrænset udstrækning og ganske savner kendskab til hinanden.«

Den svenske regering nedsatte den 11. maj 2000 en parlamentarisk komite (Anhörigkommittén), som fik til opgave at analysere udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring i Sverige. Komiteen skulle blandt andet undersøge, om seriøsitetsprøvelsen i forbindelse med arrangerede ægteskaber kunne forbedres. Komiteen afgav en delbetænkning i februar 2002.

Anhörigkommittén foretog interviews med det personale fra Migrationsverket, som sagsbehandler ansøgninger om familiesammenføring, ligesom der blev indhentet skriftlige bidrag. Vedrørende effektiviteten af seriøsitetsprøvelsen i forbindelse med familiesammenføring på baggrund af ægteskab var komiteens samlede opfattelse, at der findes relativt gode chancer for at omgå reglerne for dem, som vil, og at det med den nuværende sagsbehandling er svært få udsatte kvinder i tale i forhold, hvor dette kunne behøves.

Komiteen antager på baggrund af oplysningerne fra Migrationsverket, at meget få af de sager, hvori der foretages en seriøsitetsprøvelse, ender med afslag. Der føres ingen officiel statistik.

I sine anbefalinger anfører komiteen, at lovændringerne fra 1. juli 2000 har haft særlig svært ved at opnå effekt i forhold til arrangerede ægteskaber. Komiteen nævner en række muligheder for i forbindelse med arrangerede ægteskaber at sikre, at forholdet etableres med begge parter frie vilje. Herunder nævnes blandt andet en højere aldersgrænse, eller at opholdet i Sverige skal have haft en vis varighed, før familiesammenføring kan ske.

Komiteen ender dog med at begrænse sig til at anbefale, at der indføres et forsørgelseskrav for ægtefæller samt en række mindre tekniske ændringer i de nuværende procedurer.

Den danske regering har været opmærksom på de svenske regler. Regeringen har imidlertid foretrukket at foreslå de i lovforslaget indeholdte lovændringer.

Spørgsmål 64:

Hvorledes harmonerer alderskravet på 24 år med den ved lov vedtagne myndighedsalder på 18 år?

Svar:

Det forhold, at den almindelige myndighedsalder i dansk ret er fastsat til 18 år, indebærer, at personer over 18 år er myndige personer, der bl.a. selv kan træffe bestemmelse om personlige forhold og selvstændigt indgå retshandler.

Visse rettigheder og pligter er i dansk ret knyttet til myndighedsalderen. Det er imidlertid ikke myndighedsalderen i sig selv, der giver disse rettigheder og pligter. Det er således op til lovgiver i hver enkelt sag – hvor det er relevant – at vurdere, om en anden aldersgrænse end 18 år eventuelt vil være hensigtsmæssig i det pågældende tilfælde. Som eksempel kan anføres, at den kriminelle lavalder er fastsat til 15 år.

Det skal understreges, at der med den foreslåede forhøjelse af alderskravet for ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 1, ikke er tale om at gribe ind i myndige personers adgang til at indgå ægteskab. Den ved lovforslaget foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, regulerer alene adgangen til ægtefællesammenføring her i landet.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er et almindeligt anerkendt folkeretligt princip, at det tilkommer de enkelte lande – med respekt af landets internationale forpligtelser – at kontrollere og regulere udlændinges adgang til ophold i landet.

Hensigten med forslaget om at forhøje alderskravet ved ægtefællesammenføring til 24 år er navnlig at mindske risikoen for tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber, som har til formål at udløse familiesammenføring.

Jo ældre man er, desto bedre kan man modstå et pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod sin vilje. Formålet med forslaget er altså at beskytte unge mod et pres i forbindelse med indgåelse af ægteskab og samtidig at frigøre de unge fra et pres for at forklare over for udlændingemyndighederne, at de ønsker ægtefællesammenføring, selvom dette i virkeligheden ikke er tilfældet.

Aldersgrænsen på 24 år er fastsat ud fra en antagelse om, at unge i alderen 18-24 år normalt vil gennemgå en betydelig personlig udvikling – bl.a. i forbindelse med uddannelsesforløb – som vil kunne bidrage til at sætte dem i stand til at frigøre sig fra et eventuelt pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod deres vilje.

Jeg finder på den baggrund den foreslåede aldersgrænse på 24 år hensigtsmæssig og velbegrundet.

Spørgsmål 71:

Hvilke forhold gælder i andre EU-lande i forhold til først at tilkende udlændinge permanent opholdstilladelse efter 7 år?

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet nærmere oplysninger fra Sverige, Norge, Finland, Tyskland og Holland om, hvilke krav man i de pågældende lande stiller til opholdstidens varighed i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

De svenske myndigheder har oplyst, at personer, der får asyl, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse med det samme. Personer, der får en anden form for beskyttelse, meddeles typisk samtidig tidsubegrænset opholdstilladelse. Opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring kan gøres tidsubegrænset efter to års ophold. Opholdstilladelse på grundlag af beskæfti-

gelse meddeles typisk for en tidsbegrænset periode, og kun få af sådanne opholdstilladelser gøres tidsubegrænsede. Der er dog adgang til efter et individuelt skøn at gøre opholdstilladelser på grundlag af beskæftigelse tidsubegrænsede enten straks ved udstedelsen af opholdstilladelsen eller ved en senere ansøgning herom.

De norske myndigheder har oplyst, at kvoteflygtninge (flygtninge anerkendt af UNHCR) meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter tre års ophold. Andre personer, der får asyl, kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter tre års ophold, hvilket også gælder for personer, der meddeles opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring. Opholdstilladelser meddelt på grundlag af beskæftigelse kan, såfremt tilladelsen er meddelt med henblik på varigt ophold, gøres tidsubegrænset efter tre år.

De finske myndigheder har oplyst, at personer, der får asyl eller anden form for beskyttelsesstatus, får meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse med henblik på varigt ophold. Efter to år kan opholdstilladelsen gøres tidsubegrænset. En opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring kan ligeledes gøres tidsubegrænset efter to års ophold. Opholdstilladelser meddelt på grundlag af beskæftigelse er tidsbegrænsede, men der er mulighed for at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse efter fire års ophold.

De tyske myndigheder har oplyst, at efter de netop vedtagne regler, som endnu ikke er trådt i kraft, meddeles opholdstilladelse på grundlag af asyl for en tidsbegrænset periode. Efter tre års ophold kan opholdstilladelsen gøres tidsubegrænset. Personer, der får anden form for beskyttelse, f.eks. af humanitære grunde, kan først meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter syv års ophold. Opholdstilladelser på grundlag af familiesammenføring kan gøres tidsubegrænset efter fem år. Opholdstilladelser på grundlag af beskæftigelse er som udgangspunkt tidsbegrænsede, men kan gøres tidsubegrænset efter fem års ophold. Dog har nogle højtuddannede udlændinge under visse betingelser mulighed for straks at få udstedt tidsubegrænset opholdstilladelse.

De hollandske myndigheder har oplyst, at personer med opholdstilladelse på grundlag af asyl kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter tre års ophold. Opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring eller be-

Bilag til bet. o. lovf. vedr. udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love

skæftigelse kan gøres tidsubegrænsede efter fem år.

For så vidt angår regeringens forslag om, at den tidsmæssige betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse forlænges fra tre til syv år, skal jeg bemærke, at regeringen finder, at der skal være mulighed for at inddrage tidsbegrænsede opholdstilladelser i en længere periode end i dag. De gældende regler er til hinder for, at udlændinge – efter en periode på blot tre år – kan få inddraget deres tidsbegrænsede opholdstilladelse, hvis grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede.

Det fremgår imidlertid af regeringens integrationsudspil af 5. marts 2002 »På vej mod en ny integrationspolitik«, at regeringen vil gøre det muligt at få tidsubegrænset opholdstilladelse tidligere end ellers, hvis man har gjort en vellykket indsats for at blive integreret i det danske samfund, så man bl.a. er selvforsørgende. Efter regeringens opfattelse vil en sådan mulighed virke som et incitament for at blive integreret i det danske samfund.

Spørgsmål 72:

Vil ændringen af de facto-begrebet medføre, at kvinder, der for eksempel i hjemlandet risikerer stening for utroskab, udsættelse for æresdrab eller omskæring, kan opnå asyl under den nye beskyttelsesstatus?

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 2, vil der blive meddelt opholdstilladelse med beskyttelsesstatus til asylansøgere, der ved en tilbagevenden til deres hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at der alene skal gives opholdstilladelse til de udlændinge, der – når bortses fra flygtningekonventionen – har krav på beskyttelse efter de internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt. Den foreslåede bestemmelse er på den baggrund udformet i overensstemmelse med de relevante konventionsbestemmelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og tillægsprotokol nr. 6 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

De i spørgsmålet nævnte former for overgreb vil efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde kunne føre til, at der meddeles opholdstilladelse med beskyttelsesstatus.

Det bemærkes i den forbindelse, at Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 efter praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol finder anvendelse i tilfælde, hvor en udlænding risikerer at blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, hvad enten risikoen stammer fra myndighederne i det land, som den pågældende påtænkes udsendt til, eller fra privatpersoner i det pågældende land, som myndighederne ikke er i stand til at beskytte udlændingen imod. Det følger således af Domstolens praksis, at faren for at blive udsat for behandling i strid med artikel 3 også kan stamme fra personer eller grupper af personer, der ikke repræsenterer staten. Det må dog i sådanne tilfælde godtgøres, at der foreligger en reel risiko for, at myndighederne i det pågældende land ikke er i stand til at yde udlændingen tilstrækkelig beskyttelse, jf. f.eks. H.L.R. mod Frankrig (dom af 29. april 1997).

Det bemærkes endvidere, at udsendelse til strafforfølgning i visse ekstraordinære tilfælde kan indebære en krænkelse af konventionens artikel 3, hvis straffen må anses som umenneskelig eller nedværdigende f.eks. som følge af, at den pågældende i tilfælde af hjemsendelse risikerer at blive stenet på grund af utroskab, jf. Jabari mod Tyrkiet (dom af 11. juli 2000).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets bemærkninger, side 44-46.

Spørgsmål 74:

Hvad er grunden til at indføre en 24-års-regel for at bekæmpe tvangsægteskaber, når man samtidig indfører et tilknytningskrav, hvor det skal vurderes, om det enkelte par har en samlet større tilknytning til Danmark?

Svar:

Formålet med forslaget om en forhøjelse af alderskravet til 24 år ved ægtefællesammenføring er navnlig at mindske risikoen for tvangsægteskaber. Jo ældre man er, desto bedre kan man modstå et pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod sin vilje. Hensigten er således at beskytte unge mod et pres i forbindelse med

indgåelse af ægteskab og samtidig at frigøre de unge fra et pres for at forklare over for udlændingemyndighederne, at de ønsker ægtefællesammenføring, selvom dette i virkeligheden ikke er tilfældet.

Hovedsigtet med forslaget om en udvidelse af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring er at sikre det bedst mulige udgangspunkt for en vellykket integration af det familiemedlem, der ønskes familiesammenført til Danmark. Samtidig bidrager forslaget til at værne de unge mod pres fra familien eller andre til at indgå arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber med en ægtefælle fra et land og med en kultur, som ligger fjernt fra de unges egen dagligdag og kulturelle virkelighed.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, side 30 og 31, at de foreslåede ændringer af betingelserne for opnåelse af ægtefællesammenføring skal ses i sammenhæng. Betingelserne vil på den baggrund kunne virke uafhængigt af hinanden – med det formål at modvirke forsøg på at omgå enkelte af betingelserne.

Som eksempel herpå kan nævnes et tilfælde, hvor en herboende ung pige under 24 år bl.a. som følge af pres fra forældrene rejser til ægtefællens hjemland for at etablere et familieliv og vente dér, til begge ægtefæller er fyldt 24 år og dermed opfylder alderskravet for at opnå ægtefællesammenføring her i landet.

I et sådant tilfælde vil tilknytningskravet kunne indebære, at der ved en senere ansøgning om ægtefællesammenføring meddeles afslag, selvom alderskravet nu er opfyldt. Det forhold, at den pågældende har opholdt sig flere år i ægtefællens hjemland og eventuelt fået børn dér, vil således kunne betyde, at ægteparret må anses for at have nærmere tilknytning til ægtefællens hjemland end til Danmark.

På den baggrund finder jeg ikke, at det ene forslag kan erstatte det andet.

Spørgsmål 75:

Vil ministeren give en vurdering af, hvor stort omfanget af problemet med tvangsægteskaber er – også set i forhold til antallet af familiesammenføringer årligt?

Svar:

Det er i sagens natur meget vanskeligt at få et præcist overblik over, hvor mange unge der ud-

sættes for pres eller decideret tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab her i landet. Det er selvsagt ikke noget, som familierne selv oplyser myndighederne om.

Det er formentlig – og forhåbentlig – en mindre del af det samlede antal familiesammenføringer, der er baseret på tvangsægteskaber.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at det danske samfund ikke skal tolerere, at unge i Danmark presses til at indgå ægteskaber, som de ikke ønsker – uanset at det præcise omfang af problemet ikke umiddelbart kan fastlægges.

Regeringen vil derfor styrke indsatsen for at bekæmpe tvangsægteskaber. Det sker bl.a. ved den ved lovforslaget foreslåede forhøjelse af alderskravet i forbindelse med ægtefællesammenføring. Herudover indeholder også regeringens integrationsudspil af 5. marts 2002 »På vej mod en ny integrationspolitik« forslag til hjælp til unge, der er udsat for tvangsægteskaber.

Det kan i øvrigt oplyses, at det ved satspuljeforliget i 2002 – som led i en samlet, styrket indsats over for særligt udsatte flygtninge- og indvandrergrupper med voksende problemer – bl.a. er besluttet at iværksætte en undersøgelse af pardannelsesmønstre blandt etniske minoriteter. Undersøgelsen foretages i samarbejde med Etnisk Rådgivningscenter NOOR, Københavns Kommune, og vil blive opdelt i en landsdækkende undersøgelse og en dybtgående undersøgelse af udvalgte personer, grupper og organisationer. Den landsdækkende undersøgelse skal tilvejebringe et overordnet overblik over pardannelsesmønstre hos etniske minoriteter, hvilken betydning det har for familiedannelsen, og i hvilken grad det har betydning for samspillet med det øvrige samfund. Den dybtgående undersøgelse skal bl.a. belyse de unges, forældrenes og organisationernes syn på pardannelsesmønstre. Der er afsat 1,5 mio. kr. til undersøgelsen.

Spørgsmål 76:

Vil ministeren oplyse, hvilken aldersgruppe der typisk identificeres som udsat for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskaber?

Svar:

Da det i sagens natur er meget vanskeligt at få et præcist overblik over, hvor mange unge der udsættes for pres eller decideret tvang i forbin-

delse med indgåelse af ægteskab her i landet, er det samtidig også vanskeligt præcist at identificere de aldersgrupper, som typisk udsættes for tvang.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at jo ældre man er, desto bedre kan man modstå et pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod sin vilje.

Den foreslåede aldersgrænse på 24 år i forbindelse med ægtefællesammenføring er fastsat ud fra en antagelse om, at unge i alderen 18-24 år normalt vil gennemgå en betydelig personlig udvikling – bl.a. i forbindelse med uddannelsesforløb – som vil kunne bidrage til at sætte dem i stand til at frigøre sig fra et eventuelt pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod deres vilje.

Det kan i øvrigt oplyses, at det ved satspuljeforliget i 2002 – som led i en samlet, styrket indsats over for særligt udsatte flygtninge- og indvandrergupper med voksende problemer – bl.a. er besluttet at iværksætte en undersøgelse af par-dannelsesmønstre blandt etniske minoriteter. Der henvises i den forbindelse til besvarelsen af spørgsmål nr. 75.

Spørgsmål 77:

Vil regeringen komme med andre initiativer for at bekæmpe tvangsægteskaber og samtidig sikre unges ret til selv at vælge deres egen ægtefælle – for eksempel ved at gøre etniske konsulentteam, der kan mægle i konflikter, obligatoriske i kommuner og kommunesamarbejder eller sikre midler til en oplysningskampagne blandt unge og fædre med en anden etnisk baggrund?

Svar:

Regeringen ønsker at styrke indsatsen for at bekæmpe tvangsægteskaber. Det danske samfund skal ikke tolerere, at unge i Danmark presses til at indgå ægteskaber, som de ikke ønsker.

Regeringens lovforslag indeholder på den baggrund forslag om, at der som udgangspunkt ikke skal kunne gives tilladelse til ægtefællesammenføring, hvis en af ægtefællerne er under 24 år. Aldersgrænsen er fastsat ud fra en antagelse om, at unge i alderen 18-24 år normalt vil gennemgå en betydelig personlig udvikling – bl.a. i forbindelse med uddannelsesforløb – som vil kunne bidrage til at sætte dem i stand til at frigø-

re sig fra et eventuelt pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod deres vilje.

Herudover indeholder regeringens integrationsudspil af 5. marts 2002 »På vej mod en ny integrationspolitik« forslag til hjælp til unge, der er udsat for tvangsægteskaber. Det fremgår således af integrationsudspillet, at regeringen vil sikre mulighed for hjælp til unge, der er udsat for pres i forbindelse med indgåelse af ægteskaber, vold i familien eller andet. Indsatsen skal også rettes mod forældrene. Hjælp skal ikke kun ydes fra centre. Der skal også – i samarbejde med indvandrerorganisationer og andre – skabes netværk og drives opsøgende rådgivning af de unges familier. Der skal etableres tilbud om mægling mellem de unge og deres familier. Der skal være mulighed for, at de unge kan tage midlertidigt ophold på krisecentre, ligesom rådgivning og botilbud bør følges op af længerevarende ophold hos værtsfamilier.

Det kan i den forbindelse oplyses, at der ved satspuljeforliget i 2002 blev bevilget 13,5 mio. kr. til en styrket indsats for særligt udsatte flygtninge- og indvandrergrupper. Herunder blev der bevilget 8,5 mio. kr. til oprettelsen af et landsdækkende netværk af kvindekrisecentre, hvoraf de 3,2 mio. kr. er reserveret BROEN til drift af et døgntilbud til kvinder med anden etnisk baggrund, der modsætter sig tvangsægteskab, og 1,5 mio. kr. er reserveret til en undersøgelse af par-dannelsesmønstre blandt etniske minoriteter.

Lovforslaget står således ikke alene, men suppleres af en styrket indsats på integrationsområdet.

Spørgsmål 80:

Vil regeringen udvide beskyttelsen af udenlandske kvinder i et voldeligt ægteskab, således at det også tæller ved overvejelsen om, hvorvidt opholdstilladelsen skal inddrages, hvis kvinden udsættes for vold af den danske svigerfamilie?

Svar:

Der ændres ikke med lovforslaget på bestemmelsen i udlændingelovens § 19, stk. 6, hvorefter der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt på baggrund af ægtefællesammenføring skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændin-

gen har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet.

Der er hverken efter bestemmelsens ordlyd eller efter forarbejderne hertil grundlag for at antage, at bestemmelsen alene kan finde anvendelse i tilfælde, hvor de overgreb m.v., der har medført samlivsophøret, er forøvet direkte af ægtefællen eller samleveren. Efter Integrationsministeriets opfattelse kan bestemmelsen således også finde anvendelse i tilfælde, hvor samlivsophøret skyldes overgreb m.v., som forøves af ægtefællens eller samleverens familie.

Spørgsmål 84:

Har Danmark efter regeringens opfattelse en international forpligtelse til at tage særlige hensyn til voldsramte kvinder, som det konkluderes af Kvindeudvalget i dets delbetænkning fra 1995, herunder som følge af diverse instrumenter om bekæmpelse af diskrimination og vold mod kvinder samt den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 (forbud mod tortur m.v.) og artikel 8 (retten til familieliv)?

Svar:

I Kvindeudvalgets Delbetænkning I vedrørende udenlandske kvinders integration og retsstilling fra 1995 (betænkning nr. 1303) anføres det bl.a., at det er udvalgets opfattelse, at Danmark i vid udstrækning er internationalt forpligtet til at tage særlige hensyn til udenlandske, voldsramte kvinder, og at en fastholdelse af disse kvinder i et voldeligt ægteskab således vil stride imod anbefalingerne i FN's konvention om afskaffelse af diskrimination mod kvinder fra 1979. På den baggrund foreslog udvalget, at vold i ægteskabet eller samlivsforholdet ved en ændring af udlændingeloven bør indgå som et særskilt hensyn i udlændingelovens § 26.

På denne baggrund vedtog Folketinget lov nr. 380 af 22. maj 1996, hvorved udlændingelovens dagældende § 26 blev ændret. Der blev således indsat en udtrykkelig bestemmelse i lovens § 26, stk. 1, nr. 6, hvorefter der ved afgørelsen om udvisning skal tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af udsættelse for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, der har medført, at en udlænding med opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, ikke længere samlever på fælles bo-

pæl med den i Danmark fastboende person, eller udlændingens i øvrigt særligt svage stilling.

Ved lov nr. 473 af 2. juli 1998 blev reglen i udlændingelovens dagældende § 26, stk. 1, nr. 6, overflyttet til lovens § 19 i forbindelse med den generelle ændring af udvisningsreglerne.

Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 85 (L 152 – bilag 47).

Spørgsmål 85:

Hvorledes tænkes dispensationsadgangen for voldsramte kvinder administreret efter udvidelsen af inddragelsesadgangen fra 3 til 7 år?

Svar:

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, hvis grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede, f.eks. hvis en udlænding er meddelt opholdstilladelse på baggrund af ægteskab eller samlivsforhold af længere varighed med en herboende person, og parret ikke længere samlever på fælles bopæl.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 6, skal udlændingemyndighederne ved vurderingen af, om der skal ske inddragelse, tage særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den pågældende udlænding har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet.

Udlændingemyndighederne skal endvidere på baggrund af alle sagens omstændigheder foretage en konkret vurdering af, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1.

For så vidt angår udlændinge, der kun har opholdt sig her i landet i meget kort tid, vil det erfaringsmæssigt kun forholdsvis sjældent være tilfældet, at en inddragelse vil virke særlig belastende.

Den foreslåede skærpelse af de tidsmæssige betingelser for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse vil ikke få betydning for praksis vedrørende inddragelse af opholdstilladelsen for udlændinge, hvor grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede som følge af samlivsophævelse på grund af vold m.v. Udlændingemyndighedernes praksis vil således fortsætte uændret, således at den pågældende gruppe udlændinge i

samme omfang som hidtil vil kunne bevare opholdstilladelsen, selvom samlivet på fælles bopæl er ophævet, når dette er sket som følge af vold m.v.

Spørgsmål 91:

Hvilke grupper af »nære slægtninge« vil ved ophævelsen af udlændingelovens § 7, stk. 4, ikke længere kunne få asyl i Danmark ved ansøgning fra en dansk repræsentation i udlandet med henvisning til nært slægtskab med en herboende person, og vil heller ikke kunne opnå opholdstilladelse efter familiesammenføringsreglerne i den foreslåede nye § 9 i udlændingeloven?

Svar:

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 4, gives der opholdstilladelse til udlændinge, som ikke befinder sig her i landet, såfremt Danmark på grund af udlændingens tidligere længerevarende lovlige ophold her i landet, herboende nære slægtning eller anden tilsvarende tilknytning må anses for nærmest til at yde den pågældende beskyttelse.

Ved vurderingen af, om der kan meddeles opholdstilladelse efter bestemmelsen, skal der bl.a. foretages en konkret vurdering af ansøgerens faktiske tilknytning til herboende slægtninge.

Det bemærkes i den forbindelse, at der skal være tale om en kvalificeret tilknytning, og at slægtskabet indgår som et af flere momenter i vurderingen af den enkelte ansøgers tilknytning til Danmark. Der kan f.eks. være tale om forældre, søskende, kusiner, fætre eller andre slægtninge eller om udlændinge, som ikke har nære slægtninge i Danmark, men som alligevel har en sådan tilknytning til personer her i landet, at Danmark er nærmest til at yde de pågældende beskyttelse.

Det er i alle tilfælde en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4, at ansøgeren opfylder de almindelige betingelser for at få asyl i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2.

Ved lovforslaget foreslås bestemmelsen i udlændingelovens § 7, stk. 4, ophævet.

Efter lovforslaget vil følgende persongrupper kunne blive familiesammenført med herboende slægtninge:

- ægtefæller eller faste samlevende, når begge parter er over 24 år, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.
- mindreårige børn, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.
- andre slægtninge, når nægtelse af familiesammenføring ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., og bemærkningerne hertil, side 66.

Herudover kan der efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, under visse betingelser meddeles opholdstilladelse til børn med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller – hvis særlige grunde taler derfor – ophold hos barnets nærmeste familie.

Uden for disse situationer vil det ikke være muligt at få opholdstilladelse efter de ved lovforslaget foreslåede bestemmelser om familiesammenføring.

Det indebærer, at f.eks. en søster eller en bror til en herboende person, der på grund af en særlig kvalificeret tilknytning til den herboende person ville opfylde betingelserne for at få opholdstilladelse efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 4, fremover ikke vil kunne meddeles opholdstilladelse efter familiesammenføringsreglerne.

Spørgsmål 92:

Vil den foreslåede bestemmelse i § 9 c, hvor efter der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler herfor, kunne anvendes til at give opholdstilladelse til nære familiemedlemmer til herboende flygtninge, som tidligere kunne have søgt om asyl efter § 7, stk. 4, men som efter bestemmelsens ophævelse ikke længere vil kunne udnytte denne mulighed og heller ikke vil kunne opfylde kravene efter de almindelige familiesammenføringsregler?

Svar:

Efter ophævelsen af bestemmelsen i udlændingelovens § 7, stk. 4, vil nære slægtninge til herboende personer ikke længere have mulighed for at søge og opnå asyl fra en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation i udlandet.

Der vil imidlertid fortsat være mulighed for at indgive ansøgning om familiesammenføring på en dansk repræsentation i udlandet.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, side 33, at de foreslåede ændringer af reglerne for familiesammenføring vil blive administreret på en sådan måde, at der meddeles tilladelse til familiesammenføring i situationer, hvor en nægtelse heraf ville stride mod bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til familieliv.

Det fremgår endvidere af lovforslagets bemærkninger, side 67, til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, at der i alle tilfælde, hvor nægtelse af familiesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og hvor der ikke efter andre bestemmelser er mulighed for at tillade familiesammenføring, vil skulle meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

Der vil således efter en konkret vurdering være mulighed for at meddele opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., til nære familiemedlemmer til herboende flygtninge, hvis nægtelse af familiesammenføring ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og hvis der ikke er mulighed for at tillade familiesammenføring efter de almindelige bestemmelser herom.

Spørgsmål 93:

I hvilke situationer vil der ved anvendelsen af den foreslåede § 9 c i ovennævnte situation kunne undtages for de almindelige krav til familiesammenføring i § 9, stk. 2-9 (forsørgelseskrav, tilknytningskrav m.v.) for herboende flygtninge?

Svar:

I de tilfælde, hvor der meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., idet nægtelse af familiesammenføring ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og idet der ikke er mulighed for at tillade familiesammenføring efter de almindelige bestemmelser herom, jf. herved besvarelsen af spørgsmål nr. 92, vil der ikke kunne meddeles afslag efter bestemmelsen under henvisning til, at de i de fore-

slåede bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 2-9, nævnte betingelser ikke er opfyldt.

Som eksempel på, hvem der vil kunne gives opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan nævnes en handicappet udlænding over 18 år, der risikerer at blive efterladt alene i hjemlandet, fordi resten af familien har fået opholdstilladelse her i landet, og hvor den pågældende har været afhængig af sin families pleje og støtte. Der kan i øvrigt henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, side 66, hvor andre eksempler er anført.

Spørgsmål 94:

Vil personer med »anden tilknytning til Danmark«, som efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 4, kunne opnå asyl i Danmark, f.eks. tidligere studerende el. lign., på anden vis kunne opnå opholdstilladelse i Danmark efter de foreslåede regler, og i givet fald efter hvilke bestemmelser?

Svar:

Efter ophævelsen af bestemmelsen i udlændingelovens § 7, stk. 4, vil det ikke længere være muligt at søge og opnå asyl fra en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation i udlandet. Det gælder, uanset hvilken tilknytning den pågældende har her til landet.

Det har ikke efter andre bestemmelser i udlændingeloven, herunder de med lovforslaget foreslåede ændringer heraf, i sig selv betydning for muligheden for at få opholdstilladelse i Danmark, om ansøgeren tidligere har opholdt sig her i landet, f.eks. som studerende.

Der vil således alene kunne meddeles opholdstilladelse, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor i den enkelte bestemmelse.

Spørgsmål 103:

Vil beregningen af forsørgelsesevnen blive ændret som følge af, at satserne for kontanthjælp til udlændinge nedsættes (efter lovforslag nr. L 126), eller vil det stadig være satserne for fuld kontanthjælp, som indgår i beregningen, jf. de nugældende regler i bekendtgørelse nr. 421 af 10. maj 1999?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 6.

Det fremgår heraf bl.a., at det er hensigten, at integrationsministeren fastsætter tilsvarende regler som i bekendtgørelse nr. 421 af 10. maj 1999 om, at den herboendes månedlige bruttoindkomst – for at forsørgelsesevnen kan anses for godtgjort – mindst skal svare til summen af det beløb, som efter sociallovgivningen ville kunne udmåles i kontanthjælp til den herboende, og det beløb, som ville kunne udmåles i kontanthjælp til ansøgeren.

Det fremgår endvidere, at der i den forbindelse vil blive taget højde for de ændrede beløbssatser, som regeringen samtidig foreslår indført, og som indebærer, at kun personer, som har opholdt sig i Danmark i mindst syv ud af de sidste otte år, vil have ret til fuld kontanthjælp. Personer, der har opholdt sig i Danmark i mindre end syv ud af de sidste otte år, vil alene have ret til en lavere ydelse (starthjælp).

Det er på den baggrund hensigten, at integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, at den herboendes månedlige bruttoindkomst – for at forsørgelsesevnen kan anses for godtgjort – mindst skal svare til summen af det beløb, som efter de nye, lavere satser ville kunne udmåles i starthjælp til den herboende, og det beløb, som tilsvarende ville kunne udmåles i starthjælp til ansøgeren.

Spørgsmål 107:

Ad svaret på spm. 48, jf. bilag 93.

Under henvisning til, at det forudsættes, at der bliver indhentet samtykke til videregivelse af oplysninger efter udlændingelovens § 9, stk. 16, hvad er så baggrunden for, at netop disse oplysninger ikke kan videregives uden samtykke, mens kommunen i henhold til lovforslagets § 9, stk. 15, gives mulighed for at videregive alle andre oplysninger om ansøgerens og herboendes forhold, som kommunen måtte finde relevante for afgørelsen af sagen, uden at indhente de berørte personers samtykke?

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 16, afgiver kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den herboende person,

som det påhviler at forsørge ansøgeren, er i stand hertil. Integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, er i stand hertil og om kommunalbestyrelsens udtalelse.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 16, svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, og forudsættes anvendt i overensstemmelse med gældende praksis.

Det er i den forbindelse anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 48, at Udlændingestyrelsen – i det omfang det er nødvendigt efter den lovgivning, der gælder for udveksling af personoplysninger – indhenter samtykke, førend styrelsen anmoder kommunalbestyrelsen om en udtalelse om referencens forsørgelsesevne.

Hvis referencen ikke giver samtykke til udveksling af oplysninger i forbindelse med anmodningen om kommunalbestyrelsens udtalelse om den pågældendes forsørgelsesevne, kan indhentelse og videregivelse af oplysninger og dokumentation ske uden samtykke i overensstemmelse med reglerne i den lovgivning, der gælder for udveksling af personoplysninger.

Såfremt referencen ikke giver samtykke til udveksling af oplysninger og oplysningerne ikke kan indhentes og videregives uden samtykke efter de almindelige regler om udveksling af personoplysninger, vil det ikke være muligt for Udlændingestyrelsen at vurdere, om forsørgelseskravet er opfyldt. Udlændingestyrelsen vil herefter ikke kunne meddele tilladelse til ægtefællesammenføring.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 48.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra den herboende person og ansøgeren afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen til brug for behandlingen af en sag om familiesammenføring om de af kommunalbestyrelsen bekendte forhold vedrørende den herboende person og ansøgeren, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelsen af sagen.

Efter bestemmelsen vil en kommunalbestyrelse i alle familiesammenførings-sager have mulighed for at videregive oplysninger til Udlændin-

gestyrelsen, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for familiesammenførings-sagen, således at udlændingemyndighederne kan tage højde herfor ved behandlingen af sagen. Der kan f.eks. være tale om oplysninger, som direkte angiver eller peger på, at et ægteskab er indgået under tvang. Der kan også være tale om oplysninger, som peger på, at der er tale om et proformaægteskab.

Formålet med bestemmelsen er dels at sikre det bedst mulige grundlag for samarbejdet mellem udlændingemyndighederne og kommunerne

i sager om familiesammenføring, dels at mindske risikoen for omgåelse af udlændingelovens betingelser for at opnå familiesammenføring.

Ved at undtage kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger til Udlændingestyrelsen fra krav om samtykke sikres det, at den herboende person og ansøgeren ikke kan hindre kommunalbestyrelsen i at videregive oplysningerne til Udlændingestyrelsen.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 49.

Bilag 3

Retsudvalget alm. del – bilag 562. Paralleldelt på L 152 - bilag 124

Optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål 81:

Kan ministeren bekræfte, at EU-reglerne om vandrende arbejdstagere har som konsekvens, at en borger fra et andet EU-land har retskrav på familiesammenføring med en ægtefælle uanset følgende krav i udlændingeloven:

1. Alderskravet
2. Kravet om at råde over en rimelig bolig
3. Kravet om tilknytning til Danmark
4. Kravet om at kunne forsørge ægtefællen på et kontanthjælpsniveau
5. Kravet om, at ægteskabet ikke er arrangeret?

Svar:

Efter udlændingelovens § 9 er ægtefællesammenføring betinget af, at en række krav er opfyldt. Ansøgeren har således kun retskrav på opholdstilladelse, hvis både ansøgeren og den herboende er fyldt 25 år. Er en af parterne eller begge mellem 18 og 25 år, kan der alene meddeles opholdstilladelse, hvis ægteskabet utvivlsomt må anses for indgået efter den herboendes eget ønske eller særlige personlige forhold i øvrigt taler herfor. Opholdstilladelse kan – uanset alder – som udgangspunkt kun meddeles, hvis den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af passende størrelse. Er den herboende ikke dansk statsborger, kan der endvidere kun meddeles opholdstilladelse, såfremt ansøgerens og den herboendes samlede tilknytning til Danmark mindst svarer til deres samlede tilknytning til et andet land, eller såfremt særlige personlige forhold i øvrigt taler herfor. Der stilles ikke noget tilknytningskrav, når den herboende er dansk statsborger. Ægtefællesammenføring skal endvidere – når den herboende er indvandrer – som udgangspunkt betinges af, at den herboende godtgør at kunne forsørge ansøgeren.

Regeringen har den 28. februar 2002 fremsat lovforslag nr. L 152 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede be-

tingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.). Det foreslås bl.a., at ægtefællesammenføring – for at modvirke indgåelse af tvangsægteskaber – kun kan finde sted, når begge parter er over 24 år. Endvidere foreslås det, at tilknytningskravet udstrækkes til også at gælde i de tilfælde, hvor den herboende har dansk indfødsret, og at tilknytningskravet skærpes, således at det fremover som udgangspunkt er en betingelse for ægtefællesammenføring, at parternes samlede tilknytning til Danmark er større end deres samlede tilknytning til et andet land. Ydermere foreslås det, at kravet om, at den herboende som udgangspunkt skal godtgøre at være i stand til at forsørge ansøgeren, udstrækkes til også at omfatte de tilfælde, hvor den herboende har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de nordiske lande eller er flygtning. Det foreslås endvidere, at ægtefællesammenføring som udgangspunkt skal betinges af, at den herboende ægtefælle stiller økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren. Endelig foreslås det, at ægtefællesammenføring – uanset parternes alder – som udgangspunkt ikke kan meddeles, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parters ønske.

Reglerne om opholdstilladelse i udlændingelovens §§ 7-9 finder kun anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-rettens regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens fri bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v. (EU-reglerne), i det omfang det er foreneligt med disse regler, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3. Udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, har stadig krav på opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 6.

Indenrigsministeriet har i bekendtgørelse nr. 761 af 22. august 1994 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler eller aftale om Det Europæi-

ske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved bekendtgørelse nr. 684 af 12. juli 1996 (EF/EØS-bekendtgørelsen) sammenskrevet de vigtigste regler om ophold og beskæftigelse i Danmark for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne.

Det følger heraf, at herboende EU/EØS-borgere, der er omfattet af EU-reglerne, har ret til familiesammenføring med bl.a. deres ægtefælle. De betingelser for ægtefællesammenføring, som gælder efter udlændingelovens § 9 – og som foreslås fremover at gælde efter lovforslag nr. L 152 – stilles ikke ved ægtefællesammenføring efter EF/EØS-bekendtgørelsen.

Spørgsmål 82:

Vil ministeren bekræfte, at EU-reglerne om vandrende arbejdstagere medfører, at der ikke over for EU-borgere fremover kan stilles danske krav om:

1. At stille garanti på 50.000 kr.
2. Yderligere tilknytningskrav
3. Yderligere alderskrav (24 år)
4. Hjemsendelse, hvis EU-borgeren ikke kan forsørge ægtefællen fuldt ud i 7 år
5. Lavere kontanthjælp i de første 7 år i tilfælde af EU-borgeren bliver arbejdsløs?

Svar:

For så vidt angår spørgsmålet om opfyldelse af alderskrav, tilknytningskrav, forsørgelseskrav og krav om økonomisk sikkerhed på 50.000 kr. som betingelse for ægtefællesammenføring – og som betingelse for ikke senere at inddrage en opholdstilladelse på baggrund af ægteskab – henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 81.

Regeringen har den 1. marts 2002 fremsat lovforslag nr. L 126 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven (Ændring af reglerne om ret til kontanthjælp, introduktionsydelse m.v.). Det foreslås bl.a., at retten til kontanthjælp skal være betinget af, at ansøgeren har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, dog således at kravet om, at ansøgeren skal have opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, ikke gælder for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen.

Spørgsmål 83:

Vil ministeren bekræfte, at en dansk statsborger, der opnår arbejde i et andet EU-land, har ret til familiesammenføring i det EU-land, hvor han arbejder, samt at reglerne om vandrende arbejdstagere fører til, at han kan medtage sin ægtefælle, hvis han senere opnår arbejde i Danmark, idet et afslag på opholdstilladelse i dette tilfælde vil stride mod princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed (»Det omvendte diskriminationsprincip«)?

Svar:

De EU-retlige regler om fri bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v. finder ikke anvendelse på rent interne forhold. Det betyder, at ægtefæller til personer med dansk indfødsret som udgangspunkt ikke kan opnå opholdstilladelse i Danmark i medfør af EU-rettens regler om ægtefællesammenføring.

Det følger dog af EF-domstolens praksis, at en EU- eller EØS-borger ikke i alle tilfælde er afskåret fra at påberåbe sig at være omfattet af EU-reglerne i sit eget land, hvis den pågældende har gjort brug af retten til fri bevægelighed, jf. EF-domstolens dom i sag C-370/90, Singh, Saml. 1992 I-4265.

Singh-dommen vedrørte et tilfælde, hvor ægteparret Singh havde været beskæftiget i Tyskland som arbejdstagere og derefter rejste tilbage til Storbritannien for at drive selvstændig virksomhed. Fru Singh var britisk statsborger og hr. Singh var indisk statsborger. Storbritannien indtog hr. Singhs opholdstilladelse, men EF-domstolen fastslog, at fru Singh som statsborger i en medlemsstat havde ret til at lade sig ledsage af sin ægtefælle, da hun vendte tilbage til sit hjemland for at udøve selvstændig virksomhed efter at have været beskæftiget som arbejdstager i en anden medlemsstat.

Domstolen lagde vægt på, at en statsborger i en medlemsstat kunne opgive at gøre brug af retten til fri bevægelighed, hvis statsborgeren ikke havde ret til at tage sin ægtefælle og børn med tilbage til sit hjemland på samme vilkår som dem, sådanne personer har krav på i en anden medlemsstat.

Det bemærkes, at Storbritannien gjorde gældende over for Domstolen, at en sådan ret til ophold for ægtefæller ville medføre en større risiko for den form for misbrug, der er knyttet til pro-

formaægteskaber. Hertil bemærkede Domstolen, at personer, der er omfattet af traktathjemlede rettigheder, ikke kan påberåbe sig disse med henblik på uretmæssigt at unddrage sig en anvendelse af national lovgivning, ligesom disse rettigheder ikke er til hinder for, at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at hindre misbrug af denne art.

Det følger således af dommen, at en dansk statsborger, der har arbejdet i en anden medlemsstat, som udgangspunkt vil have ret til at medtage sin ægtefælle, hvis han eller hun vender tilbage til Danmark for at arbejde eller drive selvstændig virksomhed.

Notater fra integrationsministeren

Notaterne er optrykt efter ønske fra S.

Notat om muligheden for, at en udenlandsk ægtefælle kan få opholdstilladelse, når alderskravet på 24 år ikke er opfyldt efter L 152

(Opregningen er ikke udtømmende)

1. *Ophold på baggrund af selve ægteskabet*

Der vil efter L 152 som udgangspunkt ikke blive givet tilladelse til ægtefællesammenføring i Danmark, når den ene eller begge parter er under 24 år. Udgangspunktet fraviges, hvis ganske særlige grunde taler for at give tilladelse til ægtefællesammenføring i Danmark. Det vil f.eks. være tilfældet, hvor Danmark på grund af hensynet til retten til et familieliv efter art. 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention er forpligtet til at tillade familiesammenføring.

2. *Ophold på andet grundlag*

Nordiske statsborgere vil fortsat kunne tage ophold i Danmark uanset alder. Tilsvarende gælder for EU/EØS statsborgere i det omfang, de er omfattet af EU/EØS-reglerne (fri bevægelighed mv.).

Udlændinge kan gives opholdstilladelse i Danmark med henblik på deltagelse i en videregående uddannelse. Tilladelse gives normalt højst for den normerede studietid.

Udlændinge kan endvidere gives opholdstilladelse med henblik på deltagelse i højskoleophold eller lignende for varigheden af det pågældende kursus. Tilladelsen gives for højst 18 måneder.

Udlændinge kan herudover gives opholdstilladelse med henblik på deltagelse i en grund- eller ungdomsuddannelse eller lignende. Tilladelsen

gives for højst et år, men kan i særlige tilfælde forlænges i yderligere et år.

Der kan desuden gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler for det, herunder hvis udlændingen kan få ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særlig kvalificeret arbejdskraft. Tilladelsen gives normalt første gang for et år og kan forlænges for perioder op til tre år. Tilladelsen gælder dog ikke ud over varigheden af det underliggende ansættelsesforhold.

3. *Visumophold*

Herudover kan udlændinge opholde sig her i landet på visum – hvis det kræves i forhold til den nationalitet udlændingen har – eller som visumfri – hvis visum ikke kræves. Et sådant ophold vil kunne vare i indtil 3 måneder i løbet af en 6-måneders-periode regnet fra indrejsen. Denne opholdstid, der regnes fra indrejsen i Schengenlandene, er den maksimale for Schengenvisa.

Efter disse regler om ophold på grundlag af Schengenvisa, der gælder tilsvarende ved visumfri ophold i Schengenlandene, vil f.eks. en amerikansk statsborger, der er gift med en dansk statsborger – uanset om alderskravet blokerer for en opholdstilladelse – kunne opholde sig visumfrit her i landet i op til 6 måneder i løbet af et år.

Det skal fortsat være muligt at blive familiesammenført med sin nærmeste familie i Danmark. Regeringen vil ikke splitte familier, som ikke har mulighed for at genoptage familielivet andre steder end i Danmark, men regeringen ønsker at begrænse mulighederne for, at nye familier kan bosætte sig i Danmark, f.eks. når parterne ikke har en overvejende tilknytning her til landet. Der skal derfor ikke være retskrav på familiesammenføring, og familiesammenføring skal fremover kun gives efter en konkret og individuel vurdering på grundlag af de betingelser, som opstilles herfor i loven.

Regeringen foreslår på den baggrund ved L 152, at der fremover i alle sager alene kan meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring, når ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land (tilknytningskravet). Tilknytningskravet vil gælde for både herboende udlændinge og herboende personer med dansk indfødsret. Det betyder, at der skal foretages en vurdering af ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark over for ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land – som udgangspunkt den familiesammenførtes hjemland. Hvis en herboende person har indgået ægteskab med en person fra f.eks. Litauen – og denne ønsker at komme til Danmark på en familiesammenføringstilladelse – vil der altså som udgangspunkt skulle foretages en vurdering af parternes samlede tilknytning til Danmark i forhold til tilknytningen til Litauen, som er ansøgerens hjemland.

Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, må der foretages en afvejning af den herboende persons tilknytning til Danmark på den ene side og ægtefællens tilknytning til sit hjemland på den anden side samt en afvejning af den herboende persons tilknytning til ægtefæl-

lens hjemland overfor ægtefællens tilknytning til Danmark.

Denne vurdering indebærer inddragelse og afvejning af alle relevante momenter i sagen, der kan belyse ægtefællernes tilknytningsforhold. Ved afvejningen vil der f.eks. skulle lægges vægt på:

- længden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande, f.eks. hvor ægtefællerne har haft deres opvækst og skolegang, og om den herboende har haft langvarige eller hyppige ferieophold i ægtefællens hjemland.
  - ægtefællernes uddannelses- eller arbejdsmæssige tilknytningsforhold, f.eks. om den herboende har taget en kompetencegivende uddannelse her i landet, og om den herboende har opnået og fortsat har en fast og stabil tilknytning til det danske arbejdsmarked og denne tilknytnings karakter.
  - ægtefællernes familiemæssige bånd til Danmark set i forhold til ægtefællernes familiemæssige bånd til ansøgerens hjemland, f.eks. om den herboende har nære familiemedlemmer bosat i ægtefællens hjemland, og om den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige børn bosiddende i Danmark.
  - sproglige færdigheder, f.eks. om ægtefællerne taler dansk, og om ægtefællerne taler det sprog, som tales i ægtefællens hjemland.
- Regeringen ønsker med forslaget at sikre det bedst mulige udgangspunkt for en vellykket integration af det familiemedlem, der ønskes familiesammenført til Danmark, og samtidig at værne unge mod pres fra familien eller andre til at indgå arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber med en ægtefælle fra et land og med en kultur, som ligger fjernt fra de unges egen dagligdag og kulturelle virkelighed.

Aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti

Oprtrykt efter ønske fra Dansk Folkeparti.

Aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti vedrørende lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love

Regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, at antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, skal begrænses, og at lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 bidrager væsentligt til denne målsætning. I efteråret 2003 foretager regeringen og Dansk Folkeparti en samlet vurdering af effekten af aftalen, jf. herved aftalens punkt 3.9.d.

Regeringen og Dansk Folkeparti er samtidig enige om følgende:

1. Ændringsforslag til lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love

1. Yderligere skærper af betingelserne for opnåelse af permanent opholdstilladelse:
  - a. Den foreslåede bestemmelse om udelukkelse fra permanent opholdstilladelse, hvis udlændingen er idømt mindst to års fængsel for alvorlig kriminalitet, f.eks. narkotikakriminalitet, fastholdes, samtidig med at det fastsættes, at udlændinge, der er idømt en ubetinget straf af mindst seks måneders fængsel, ikke kan få permanent opholdstilladelse før efter en karensperiode på 10 år.
  - b. Kravet om danskkundskaber skærpes, således at der som udgangspunkt stilles krav om, at udlændingen har bestået en anerkendt danskprøve på et passende niveau med hensyn til tale- og læsefærdigheder og har kendskab til danske samfundsforhold. Udlændingen skal betale for aflægelse af danskprøven. Kravet om bestået danskprøve vil kunne fraviges, hvis den manglende beståen skyldes særlige, personlige forhold. I sådanne tilfælde vil der i stedet kunne lægges vægt på udlændin-

gens indsats for at lære dansk, herunder fremmøde til danskundervisningen.

2. Ændringer til integrationsloven

2. Ændring af reglerne om kommunernes pligt til inden for tre måneder at anvise nyankomne flygtninge en bolig:
  - a. Retskravet på bolig inden for tre måneder afskaffes. Regeringen vil fastholde kommunernes pligt til at fremskaffe boliger, men i stedet for retskravet indføres en bestemmelse om, at kommunerne skal anvise nyankomne flygtninge en bolig snarest muligt. Dette indebærer, at kommunerne skal vurdere, om andre boligsøgende end flygtninge har samme eller større behov for at få anvist en bolig. Det vil i den forbindelse være af betydning, i hvilket omfang den enkelte flygtning har mulighed for et midlertidigt opholdssted, f.eks. i form af højskoleophold.
  - b. Kravet om, at boligen skal være »passende i forhold til den enkelte flygtnings behov«, afskaffes. I stedet præciseres det, at boligen skal opfylde kravene i bygningslovgivningen.
  - c. Det præciseres, at en eventuel familiesammenføring, der finder sted efter boligplaceringen, ikke efter integrationsloven skal udløse en ret til en større bolig.

Et lovforslag herom skal drøftes med Kommunernes Landsforening og fremsættes til efteråret, jf. punkt 3.9.c.

3. Andre initiativer på udlændinge- og integrationsområdet

1. Udarbejdelse af en redegørelse for sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdom-

- stol vedrørende fortolkningen af asylrelevante bestemmelser i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt en redegørelse for tilfælde, hvor UNHCR på baggrund af FN's Flygtningekonvention har rettet kritik mod vesteuropæiske landes asyllovgivning. Redegørelsen skal bl.a. belyse det spillerum, som de nævnte konventioner levner de enkelte lande.
2. Aktiv deltagelse i internationale initiativer vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel. Regeringen vil i den forbindelse arbejde for at sikre den bedste anvendelse af alle de instrumenter, der er til rådighed, herunder f.eks. tilbagetagelsesaftaler, i forhold til lande, der ikke er villige til at samarbejde om bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel.
  3. Arbejdet med hjemsendelse af udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal intensiveres. Derfor nedsættes der en arbejdsgruppe herom. Arbejdsgruppen skal bl.a. komme med forslag til en styrket indsats vedrørende hjemsendelse af afviste asylansøgere og udlændinge, der er udvist ved dom. Arbejdsgruppen udarbejder i den forbindelse en redegørelse for, hvor mange af de udlændinge, som udvises ved dom, der faktisk udsendes af Danmark.
  4. Initiativ til, at der i samarbejde med Kommunernes Landsforening udarbejdes en analyse af de langsigtede økonomiske konsekvenser og virkninger for byrdefordelingen mellem staten og kommunerne af udlændinge- og integrationspolitikken, herunder af det pres, der må forventes på de kommunale opgaver og budgetter i de kommende år.
  5. Mange udlændinge kommer til Danmark fra lande med høj forekomst af smitsomme sygdomme, herunder tuberkulose, leverbetændelse og hiv. Det er derfor vigtigt at sikre hurtig diagnosticering og behandling. Parterne er på den baggrund enige om, at der skal foretages en gennemgang af organisationen af sundhedsbetjeningen, herunder screeningen for smitsomme sygdomme, på asylcentre. Parterne er endvidere enige om at vurdere andre mulige tiltag på baggrund af et oplæg fra Sundhedsstyrelsen herom. Ved denne vurdering skal det sikres, at de økonomiske ressourcer står rimeligt mål med den forventede smittebegrænsende effekt.
  6. Med henblik på tilbagesendelse af statsborgere, som har fået afslag på asyl eller som af andre grunde ikke har ret til at opholde sig i Danmark, undertegnes en tilbagetagelsesaftale med Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien-Montenegro).
  7. Udsendelse af en fact-finding mission til Afghanistan med henblik på at tilvejebringe det fornødne faktuelle grundlag for asylmyndighedernes stillingtagen til, om der kan ske hjemsendelse af afghanske asylansøgere og flygtninge.
  8. Udarbejdelse af opdateret fortegnelse over de lande, som Danmark anser for sikre tredjelande, samt målrettet indsats for, at flere lande anses for sikre tredjelande.
  9. Denne aftale følges op af parterne på følgende måde:
    - a. Regeringen udarbejder efter anmodning fra Dansk Folkeparti notater om virkningen af udlændingepolitikken.
    - b. Regeringen redegør over for Dansk Folkeparti løbende for arbejdet i den af regeringen nedsatte under punkt 3.3. nævnte arbejdsgruppe.
    - c. Regeringen og Dansk Folkeparti drøfter løbende mulige initiativer inden for udlændingeområdet, herunder lovforslag, opfølgning på det under punkt 3.2. og 3.3. nævnte arbejde og den under punkt 3.9.d. nævnte evaluering. I tilfælde af en pludseligt opstået massetilstrømning af flygtninge mødes regeringen og Dansk Folkeparti med henblik på en drøftelse af den nærmere håndtering af situationen.
    - d. I efteråret 2003 foretager regeringen og Dansk Folkeparti en samlet vurdering af effekten af aftalen.
    - e. Dansk Folkeparti har oplyst, at partiet nedsætter en intern arbejdsgruppe, der løbende følger aftalens gennemførelse.
  10. I tillæg til denne aftale har regeringen og Dansk Folkeparti truffet aftale om generelle retningslinjer for integrationsministerens udarbejdelse af lovforslag om indfødsrets meddelelse. De nye retningslinjer omfatter en række skærpede krav til karenperioder ved kriminalitet og dansk kundskaber samt pålægger ansøgeren at aflægge et løfte om

troskab og loyalitet mod Danmark og dansk lovgivning.

Regeringen og Dansk Folkeparti er på den baggrund enige om at stemme for lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002.

I aftalen om finansloven for 2002 mellem regeringen og Dansk Folkeparti har parterne fastslået: »Tiltagene på udlændingeområdet bidrager til at sikre det råderum til fortsatte forbedringer på centrale velfærdsområder de kommende år, som er forudsat i regeringsgrundlaget på bl.a. de borgernære områder i kommuner og amter«.